

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

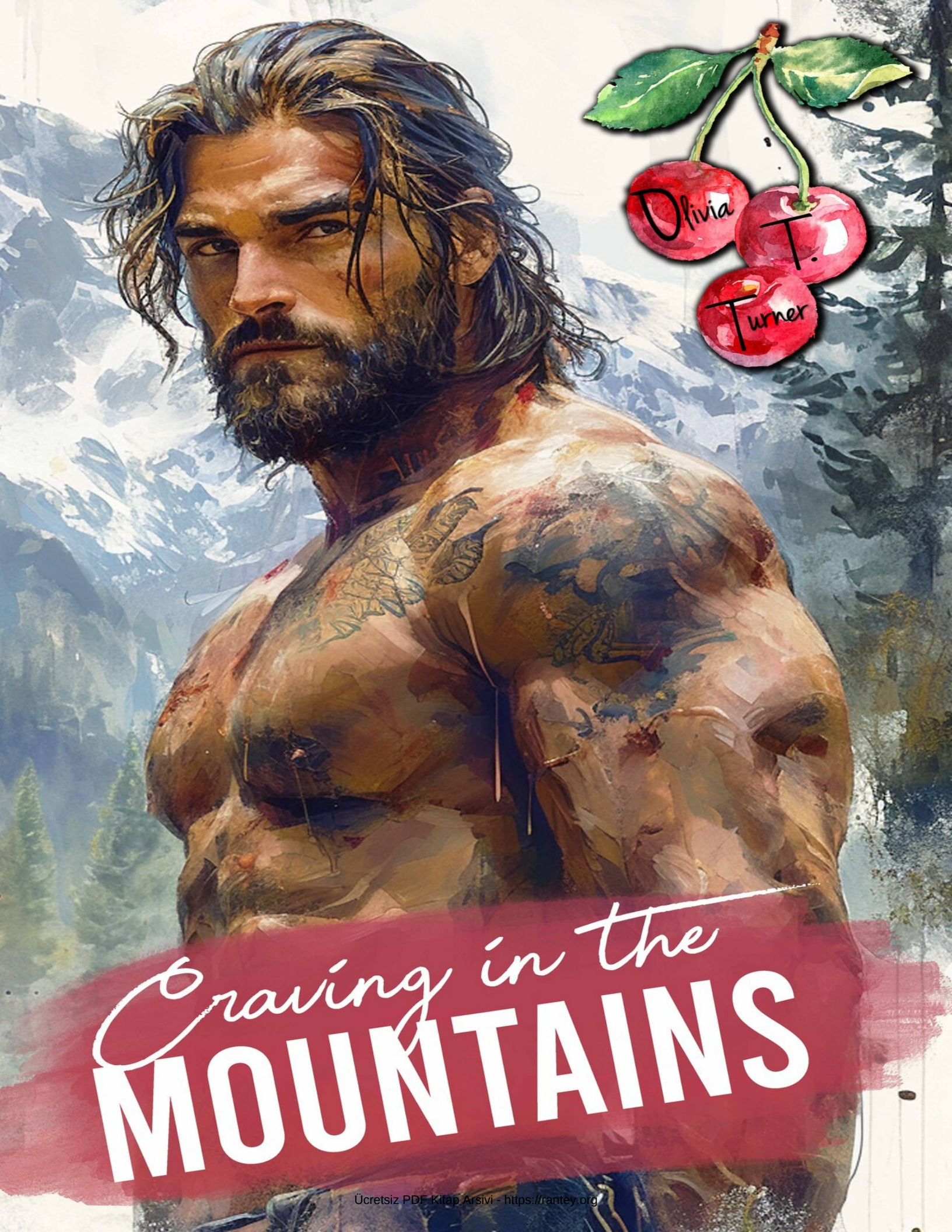
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Craving in the **MOUNTAINS**

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Dağlarda Özlem

Greene Dağ Çocukları

Olivia T. Turner

Telif hakkı © 2024 Olivia T. Turner'a aittir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın e-posta, fotokopi, baskı, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. İzin talepleri için Olivia@oliviattturner.com adresine e-posta gönderebilirsiniz.

**Lütfen yazarın emeğine saygı gösterin ve bir kopyasını satın alın.
Teşekkürler!**

Bu bir kurgu eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, işletmeler, şirketler, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

www.OliviaTTurner.com

Editör Karen Collins Düzenleme
Kapak Tasarımı Olivia T. Turner

Contents

[Telif Hakkı](#)

[Hakkında](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Sonsöz](#)

[Sonsöz](#)

[Epilog](#)

[Daha fazla dağ adamı!](#)

[Olivia T. Turner'dan daha](#)

[fazlası Follow Me...](#)

About

Bir türlü bırakamadığınız bir bunalımdayken ne yaparsınız? Her şeyi denedim:

- Bütün gün uyumak (kontrol)
- Bütün gün Stranger Things izlemek (tamam)
- Bütün gün kendim için üzülüyorum (kontrol)

Ama hiçbir şey işe yaramıyor. Funk'ım daha da funki oluyor. Depresyon baş gösteriyor. Ben de kendimi bundan kurtarmak için sert bir şey yapıyorum.

Çılgın kuzenim ve onun çılgın arkadaşlarıyla paraşütle atlamak için Greene Dağları'na gidiyorum.

Adrenalin patlamasına ihtiyacım var. Endorfin patlaması. Ve anlıyorum.

Yaşayan en ateşli dağ adamını gördüğümde.

Aiden Hughes.

Arama ve Kurtarma'da çalışıyor.

Ve kaçınılmaz olarak kendimi dağda kaybettiğimde, o benim için geliyor.

Bu alfanın büyük kollarındayken depresyon uzak bir anı.
Korku gitti. Arzu onun yerini aldı. Artık
maceradan daha fazlasını arzuluyorum...
Yeni bir başlangıç arzuluyorum.
Onunla birlikte.

Ateşli sakallı bir dağ adamını arzulayan var mı?
sahiplenici bir tavırla mı? Greene Dağları'nda buhar
bekleniyor! Sakın kaçırmayın!
Aldatma olmadan ve süper tatlı bir HEA garantili en iyi
şekilde anında aşk. Keyfini çıkarın!

Dan'e,
Hepimiz yanlış olana kadar birbirimiz için çok doğruyduk.
Beni dűşündüğünüzde, umarım o suyu dűşünürsünüz.
Londra'daki çeşme ve tüm bokunu pencereden attığım
zaman değil.

Birinci Bölüm

Kylee

"Kuzenim Nerf bana paketlenmiş paraşütü fırlatırken,
"Eğer bu seni korkundan kurtarmazsa," diyor, "hiçbir
şey
olacak."

Sürüye bakarken kalbim çarpmaya başladı. Kelimenin
tam anlamıyla hayatımı ellerimde tutuyorum.

"Shully paketledi," diyor Nerf kendinden emin bir
şekilde başını sallayarak. "Elimizdeki en iyi paketleyici o."

Jeep'in kirli yan aynasının yansımasında eğilmiş dişlerini
karıştıran Shully'ye bakarken zorlukla yutkunuyorum.

Hayatım o adamın kocaman bir naylon parçasını düzgün katlamasına bağlı.

"Harika," diye mırıldanıyorum çocuklar atıştırmalık ve içecek almak için General Store'a girerken.

Çantayı cipin arkasına yerleştirip kuzenimi içeri kadar takip ediyorum. İçeri girdiğimizde tezgâhın arkasındaki adam ona iki kez baktı. Nerf buna alışık. Uzun boylu, sırık gibi bir kıvılcık saçlı, kocaman kulakları ve çok farklı bir yüzü var. İnsanlar sürekli ona bakıyor ama bu iyi bir bakış değil. Dört yaşında bir çocuk size kilden heykelini gösterdiğinde ve siz de bunun ne olduğunu anlamaya çalıştığınızda yapacağınız türden bir bakış.

Çocuklar cips reyonuna saldırıyor. Gazoz dolabına gidip Mountain Dew doldurmaya başlamadan önce alabildikleri kadarını alıyorlar. Gülüyorum çünkü bu adamlar tam da Mountain Dew reklamlarında oynayan tipler - boş zamanlarını onları öldürmeye çalışan aktiviteler yaparak geçiren çılgın maceraperestler.

"İster misin?" Nerf bana soğuk kırmızı bir Mountain Dew Code Red şişesi fırlatırken soruyor.

Kıkırdarak yakaladım. "Elbette."

Bunu daha önce hiç yemedim ve insan tüketimi için olup olmadığından bile tam olarak emin değilim, ancak Roma'dayken Romalıların yaptığını yaparsınız ve vahşi adrenalin bağımlılarıyla takılırken, hazımsızlık da dahil olmak üzere her şeyi riske atarsınız.

Benim için zor bir ay oldu. Karanlık bir yerdeydim.

Yatağa uzanıp kendime acımak benim tercih ettiğim başa çıkma yöntemi oldu ama işe yaramıyor. Daha iyi hissetmiyorum. Sadece her şeyi daha da kötüleştiriyor.

Annem gelip hafta sonu Nerf'le takılmamı önerdiğinde durumun ciddi olduğunu anlamıştım. Nerf ve arkadaşları çocuklarınızın takılmasını isteyeceğiniz türden insanlar değildir. Nerf ve arkadaşları çocuklarınızın takılmasını isteyeceğiniz türden insanlar değildir.

ama ölme ihtimaliniz daha yüksek olduğu için. Her zaman çılgınca şeyler yapıyorlar. Parkurun bir adı olmadan önce parkur yapıyorlardı. Videoya çekip tıklanma ve şöhret için YouTube'a koymuyorlardı bile. Binadan binaya atlıyor, radyo kulelerine tırmanıyor ve eğlenmek için tek ellerinden sarkıyorlardı. Tüm bu çılgınlıkları sadece kendileri için yapıyorlardı.

Kurmak için kıcıımı yırttığım hayatım yerle bir olduktan sonra beni kasvetli sersemliğimden kurtaracak bir şeye ihtiyacım vardı, bu yüzden ona bir mesaj gönderdim.

Bana beş kelime ve bir numara gönderdi:

Cumartesi saat 8'de hazır olun.

Ne planladığını sormaya çok korkuyordum. Her şey olabilir. Uçurumların kenarında arazi motosikletine binmek, dağlarda yamaç paraşütü yapmak, ormanın üzerinde kanat takmak, dev dalgalarda sörf yapmak, ölümcül köpekbalıklarıyla yüzmek, ipsiz kaya tırmanışı yapmak. Hepsini yapmışlar.

Bu yüzden, beni alıp Greene Dağları'ndaki küçük bir uçaktan paraşütle atlayacağımızı söylediğinde gerçekten rahatlamıştım.

Bir uçaktan atlamak Büyük Beyaz köpekbalığının yanında yüzmekten daha iyidir, ancak yine de korkutucudur. Sırtımızda sadece bir çantayla atmosferde savrulacağız. Bunun farkına varmaya başladım ve gerçekten gerginleşiyorum.

"Bunun güvenli olduğuna emin misin?" Arkadaşı Tito her şeyin parasını öderken Nerf'e fısıldıyorum. Tito Bitcoin'den bir servet kazandı ve aşırı miktarda Mountain Dew da dahil olmak üzere grubun tüm çılgın aktivitelerini finanse ediyor.

Nerf bana o ukala sırtışıyla bakıyor. "Canın sıkkın, değil mi?"

İç çektim. "Evet."

"Olanlardan sonra kafanda kara bulutlar dolaşıyor, değil mi?"

Başımı salladım.

İnce omuzlarını silkerek, "İhtiyacın olan şey, içindeki tüm o karanlık boku silkeleyecek bir adrenalin patlaması," diyor. "Göreceksin. Beynin endorfinle dolup taşacak, gülümsemeden duramayacaksın ve sonra bu bölümü kapatıp çılgın ve maceralı bir şey yapmış olarak yeni bir bölüme başlayabilirsin."

Mantığına katılıp katılmadığımdan pek emin değilim ama herkes cipe doğru koşmaya başladı ve ben de sineye çekip onları takip ettim.

Umarım haklıdır. Hayatımı sarsacak bir şeye ihtiyacım var.

İçinde bulunduğum bölüm gerçekten bitti ve yeni bir bölüme başlamam gerekiyor. Sanırım yazar tıkanıklığı gibi bir şey yaşıyorum çünkü boş bir sayfaya bakıyormuşum gibi hissediyorum ve ne yazacağımı bilemiyorum.

Belki de yeni bir yerden başlamalıyım, diyorum kendime dışarı çıkıp etrafımdaki şirin dağ kasabasına bakarken.

Kendimi böyle bir yerde yaşarken hayal edebiliyorum. Arnavut kaldırımları, şirin küçük dükkanları ve restoranları ve baktığım her yerde gökyüzüne uzanan görkemli dağlarıyla her gün büyüleyici bir film gibi gelirdi. Muhteşem bir yer.

Yazın son zamanları, bu yüzden eski zamanlardan kalma antika sokak lambalarının etrafına dikilmiş tüm çiçekler muhteşem renkli yapraklarla dolup taşıyor. Her yerde aileler ve mutlu insanlar yürüyor. Küçük sevimli bir çocukla el ele yürüyen genç bir çift görüyorum. Adam uzun sakallı ve kısa kesilmiş saçlarıyla kaslı bir dev.

Şanslı karısına bakarken gülümsüyorum. Belki de bir sonraki bölümüm bu olmalı - yakışıklı bir adamla yuva kurmak ve güzel bir çocuk sahibi olmak.

"Gidelim, Kylee!" Nerf avucuyla cipin yan tarafına vururken bağılıyor. Hepsi orada toplanmış, beni bekliyorlar. "Uçma vakti geldi. Tam anlamıyla."

Nefesimi tutuyorum, mutlu aileye son bir kez bakıyorum ve kaderimi beklemek üzere cipe atlıyorum.

Tam cipe binip arka kapıyı kapatırken, bir Arama Kurtarma aracı yanımızdaki noktaya yanaşıyor.

Şoför inip bize baktığında kendi kendime "Vay canına," diye fısıldıyorum. Muhteşem biri. Çarpıcı bir yüz üzerinde çarpıcı mavi gözler. Kahverengi saçları uzun ve vahşi, seksi bir şekilde dağınık. Bu adamı yakın zamanda unutmayacağım. İri ve uzun boylu, geniş omuzları ve kaslı kolları var. Üzerindeki lacivert Arama Kurtarma gömleği vücuduna yapışıyor, iri göğsünü ve dövmeli pazularını gösteriyor. Başka tarafa bakamıyorum.

Vahşi doğada kaybolduğuma ve bu muhteşem ateşlinin beni bulduğuna dair bir fantezi aklıma geliyor ve kolay kolay gitmeyeceğini biliyorum. O çok rüya gibi.

Dudaklarımı yalıyorum ve o dönüp bize bakarken koltuğuma biraz daha gömülüyorum. Önce direksiyonun arkasında uzaklaşmak üzere olan Nerf'ü fark ediyor. Nerf motoru çalıştırıyor ve hoparlörlerden yüksek sesli rock müzik yükseliyor.

Adamın gözleri kısıldı. Ona normalde bu adamlarla takılmadığımı ve iğrenç yüksek sesli müziğin sesini benim seçmediğimi açıklama isteği duyuyorum.

Ama henüz bana bakmadı bile. Varlığımdan haberi yok.

Güzel gözleri sonunda benim oturduğum arka koltuğa doğru ilerliyor ve beni görünce ağzı açık kalıyor. Gözleri açılıyor ve kaskatı kesilerek şok içinde bana bakıyor.

Jeep geriye doğru yuvarlanmaya başladığında ikimiz de şaşkın bir sessizlik içinde birbirimize bakıyoruz. Nerf'e durması için bağırarak üzereydim ki adam ileri atılıp kamyonetinin etrafında koşmaya başladı.

"Dur bakalım," diyor Nerf'e elini kaldırarak.

Nerf onu görmezden geliyor, ben de elimi omzuna koyuyorum. "Bir saniye bekle. Lütfen."

Kuzenimden gelen rahatsızlığı hissedebiliyorum ama cipi durduruyor ve sesi kısıyor. "Sen polis misin?" "Hayır," diyor adam gözleri tekrar bana dönerken. "Ara ve Kurtarma."

"İkisine de ihtiyacımız yok, o yüzden teşekkürler." Nerf tekrar geri çekiliyor ama omzunu sıkıyorum ve tereddüt ediyor.

"Dağda yürüyüş mü yapıyorsunuz?" diye soruyor adam. Sesine bayılıyorum. Çok derin ve içinde biraz hırıltı var. Çok seksi biri.

Shully, "Paraşütle atlıyoruz," diyor. "Uçağımız bekliyor, kardeşim." "Paraşütle atlamaya mı gidiyorsun?" der gözlerini

Ben. Birden endişeli görünüyor, sanki uçaktan atlayacağım düşüncesi onu hasta ediyor.

"Evet," diyorum, muhtemelen onun görüldüğü kadar endişeli bir sesle. "Bu çok tehlikeli," diyor çaresiz bir havayla

gözlerinde. "Bugün dağların etrafında şiddetli rüzgârlar esiyor. Nereye iniyorsun?"

Shully gözlerini devirerek, "Her şey yolunda, kardeşim," diyor. "Doğu tarafındaki vadiye iniyoruz."

Tam bana bakıyor. O mavi gözler, nefesimin boğazımda düğümlenmesine neden olan bir şiddetle bana kilitlenmiş durumda.

"Gitme," diyor. "Lütfen."

Nerf müziğin sesini açıp geri vites takarken "İyi olacağız," diyor. "Bunu daha önce milyonlarca kez yaptık."

Adam onlarla hiç ilgilenmiyor gibi görünüyor. Ben geriye ve sokağa doğru itilirken ateşli gözleri bana sabitlenmişti.

Cip sarsılarak dururken ve sonra ilerlerken gözlerimi ondan ayırmıyorum.

Başımı çevirip onu olabildiğince uzun süre izliyorum. Caddede yarışırken gözlerini benden hiç ayırmıyor ve sonra geri dönüyor.

Neydi o?

Burası gerçekten de bir film gibi. Bu, iki başrol oyuncusunun tanıştığı ve dünyalarının sonsuza dek sarsıldığı destansı bir aşk filminin başlangıcı gibiydi.

Küçük uçak pistine varıp cipten indiğimizde hâlâ sarsılıyorum. Tulumun içine girerken ve Nerf paraşütü vücuduma bağlarken onu aklımdan çıkaramıyorum.

Sanki gergin olmayı unutuyorum. Zihnime hükmeden o güzel adamla her şey olduğumu unutuyorum.

Sessizce pencereden dışarı bakıyorum, uçak gökyüzünde yükselirken muhteşem dağlara bakıyorum.

Daha önce hiç böyle bir an yaşamamıştım - o kadar yoğun, o kadar beklenmedik, o kadar damdan düşer gibi. İlk görüşte aşk ya da ruh eşinizi ilk kez görmek gibiydi.

İhtiyacım olan adrenalin patlaması buydu. Bu beni korkumdan kurtaracak.

Bundan daha fazlasını istiyorum.

Kapı aniden açılıyor ve kükreyen şiddetli rüzgâr kulübeyi dolduruyor. Shully'nin açıklıktan kayboluşunu izlerken kahverengi saçlarım başımın etrafında dönüyor.

Kapının dışında bulutlardan başka bir şey göremeyince "Lanet olsun," diye soluk soluğa kaldım.

Sırada Tito var, sonra Nicky.

"Sıra sende kuzen," diye bağılıyor Nerf yüzüme doğru.

Dehşet içinde ona bakarken tüm vücudum buz kesiyor. Atlamak istemiyorum. Gidip o adamı bulmak istiyorum.

Kollarımdan tutup beni ayağa kaldırırken, "O kara buluta veda et ve adrenaline merhaba de," diyor.

Ona artık iyi olduğumu açıklamak istiyorum. Heyecanlanacak bir şey bulduğumu. Yeni bir sayfa açmaya hazır olduğumu ve bunun hareket halindeki bir uçaktan atlamakla hiçbir ilgisi olmadığını.

Ama rüzgar çok gürültülü, ben çok yavaşım ve Nerf çok sabırsız.

Açık kapıya doğru koşarken kolumu sıkıca kavlıyor ve beni de kendisiyle birlikte çekiyor.

Uçaktan inip ucsuz bucaksız mavi gökyüzüne dalarken çığlık atıyorum.

İkinci Bölüm

Aiden

"Aiden, ne oluyor lan?" Tyler atını çözüp üzerine atlarken bağılıyor. Atın iri yarı sahibi Greene Mountain Stables koşarak geliyor, onu kaçırdığım için kızgın görünüyor.

"Geri döndüğümde öderim," diyorum, sesim ve kalbim hızla çarpıyor. Onun iyi olduğundan emin olmak için bu dağlara yeterince hızlı gidemiyorum.

Sadece onu tekrar görmek istiyorum. Gözlerimi onun büyüleyici yüzüne dikmek. O gözler... O dudaklar... Bana musallat oluyor.

"Bu işler böyle yürümez dostum," diyor Tyler ellerini kalçalarına koyarak. "Atlarımı almadan önce sorman gerekir."

Ona her şeyin nasıl değiştiğini, hayatımın bir anda nasıl alt üst olduğunu ve ters yüz olduğunu anlatmak istiyorum ama zar zor konuşabiliyorum. Ona geri dönmek için çaresizim.

"Ben sadece... Acil bir durum var. Ona ihtiyacım var." "Biri mi kayboldu?"

"Evet," diye homurdandım. Ben.

Hayatımda hiç bu kadar kaybolmuş hissetmemiştim. Onu gördüğümünden beri serbest düşüşteymişim gibi hissediyorum.

"İyi," diye homurdanıyor Tyler. "Al onu. Ama bu boku bir daha yapma."

"Teşekkürler!" Ata binerken bağıriyorum. Kasabanın en hızlısı. Otter adında güzel beyaz bir kısırak.

Burnuyla dağların doğu tarafındaki vadiyi işaret ettiğimde bacaklarını pompalıyor. Kızım oraya iniyor ve ben de onu karşılamak için orada olacağım.

Arkadaşlarının kalbimi de yanlarına alarak uzaklaşmalarını izlerken beni hayretler içinde bıraktı. Şimdi kendimi boşlukta hissediyorum. Bunun ne olduğunu bilmiyorum ama hayatımın bir daha asla eskisi gibi olmayacağını biliyorum.

Bekâr hayatımdan her zaman memnun oldum. Arama Kurtarma'da çalışmak, dağları keşfetmek, spor yapmak, arkadaşlarımla bara gitmek ve boş zamanlarımda harita çizmek gerçekten ihtiyacım olan tek şeydi.

Colin ve Julian'ın sahip oldukları şeylere baktım -eşleri, çocukları, sevgi dolu aileleri- ve onlar adına mutlu oldum ama aynı zamanda bunun bana göre olmadığını hissettim. Ayağıma tam oturmayan bir çift ayakkabı gibi. Bu yaşam tarzı bana hiç çekici gelmiyordu.

Ama şimdi... O meleğin dünyada olduğunu bilmek... Düşünebildiğim tek şey bu.

Onu istiyorum. Onun tek olmasını istiyorum. Onu hayatımın sonuna kadar sevmek ve onunla bir aile kurmak istiyorum. İçine bir bebek koymak istiyorum. Bir ev dolusu.

"Senin neyin var böyle?" Otter devrilmiş bir ağacın üzerinden atlayıp pervasız bir hızla yokuşu tırmanırken kendi kendime mırıldanıyorum. "Onu tanımıyorsun bile. Onunla hiç konuşmadın. Adını bile bilmiyorsun."

Ama bunu söylerken bile, bunların hiçbirinin önemli olmadığını biliyorum. Bildiğin zaman, bilirsin.

Ve biliyorum.

İniş alanına giderken dağların arasından uçuyoruz. Güneşin parladığı bir yaz sonu günü, ama uzun otlar arasında dalgalanan hoş bir esinti var, bu yüzden hava çok sıcak değil.

Burası muhteşem bir bölge. Zaman zaman burada yürüyüş yapmayı ve milyonlarca yıldır burada duran yüksek görkemli dağlara bakmayı ve anlatabilecekleri hikayeleri merak etmeyi seviyorum. Bu vadilerde dinazorların dolaştığını görmüşler. Engebeli şekillerinde tarihin ağırlığını taşıyorlar.

Ama şu anda onlara ikinci bir bakış bile atmıyorum. Mavi gökyüzüne bakıp onu bulmaya çalışıyorum. Cennetten inen meleğimi görmeye çalışıyorum.

Renkli bir paraşütün indiğini gördüğümde kalbim küt küt atıyor, sonra bir tane daha. Beş tane sayıyorum ama hangisinin benim kızım olduğunu anlayamıyorum.

"**H a y d i ,**" diyorum Otter'ı **t e ş v i k** ederek. Biz vadide onlarla buluşmak için acele ederken paraşütler dağların arkasında kayboluyor. En çok endişelendiğim kısım burası. Rüzgârlar etrafta şiddetli ve öngörülemez olabiliyorve Dağlar. Onlar olabilir kolayca gönder deneyimsiz bir paraşütçünün beklenmedik bir yöne savrulması.

Otter, dağın etekleri boyunca koşarken bundan sonra ona alacağım bir torba elmayı kesinlikle hak ediyor. Vadi görünene kadar tabanın etrafında dönüyoruz.

Yukarı bakıyorum ve dört tanesinin sıcak bir şekilde aşağı indiğini görüyorum.

Gözlerim birinden diğerine dalıyor. Artık yüzlerini görebileceğim kadar yakınlar.

"Nerede o?" Nefesim kesiliyor, gökyüzünü çılgınca tarayıp onu ararken midem dehşet içinde düşüyor.

Gitmiş.

Jeep'in sürücüsü, uzun boylu, sırık gibi kızıl saçlı ilk inen. Otter'ı ona doğru yönlendirip yanına koşuyorum.

Ben geldiğimde paraşütünü çekiyordu. "Nerede o?" Ona bağıryorum.

Beni görünce şok içinde başını geri çekti. "Sen dükkândaki adamsın. Arama kurtarma elemanı, değil mi?"

Su Samuru'ndan atlayıp ona doğru ilerliyorum. "Nerede o?"

Ne istediğimi anlayana kadar saldırganlığım onu şaşırttı.

"Kahretsin!" diyor etrafta onu aramaya başlarken. "Nereye gitti?"

Diğer ikisi yakınlarla iniyor.

"Hey!" diye bağıırır kızıl saçlı. "Kylee'yi gören oldu mu?"

Kylee. Güzel bir kız için güzel bir isim.

"Evet," diye bağıırıyor içlerinden biri. "Rüzgar onu şu tepenin etrafından dolaştırdı."

"Kahretsin," diye mırıldanıyor kızıl saçlı.

Bana dönüyor ama ben çoktan Otter'ın üzerine atlamış, hızlı kısrağın deposunda biraz benzin kalmasını umuyorum. İhtiyacımız olacak.

"Hadi gidelim!" Atı ileri doğru iterken bağıırıyorum. Otter bir roket gibi havalandı.

Adam arkamızdan bir şeyler bağıırıyor ama kulaklarımdaki uğultudan onu duyamıyorum ve ne onun için ne de başka bir şey için yavaşlayacak değilim.

Kızımı bulacağım.

Ve onu bir kez bulduğumda, asla gitmesine izin vermeyeceğim.

Üçüncü Bölüm

Kylee

sert toprak.

Ve garip bir şekilde.

Bileğim burkuluyor ama o kadar esneğim ki beni hiç incitmiyor. Daha önce bundan çok daha kötü düşmüştüm.

Yutkunarak etrafıma bakarken silkeleniyorum. Burası bir vadi değil. Hâlâ dağdayım.

Ve hangi yöne gideceğimden emin değilim.

Dalış kıyafetimin fermuarını açıp içinden sıyrılırken kendi kendime "Belli ki aşağıdayım," diye mırıldanıyorum. Üzerimde bir atlet ve altımda kot şort var.

Paraşütü toplayıp sırt çantasına sığabilecek bir top haline getirmeye çalışıyorum ama sığdırmaya yaklaşamıyorum bile. Sanırım Shully'ye biraz daha saygı göstermeliyim. Bu işte oldukça iyi.

Kalçam uğuldamaya başlayana kadar onu içeri sokmaya çalışırken terliyorum.

"Selam," diyorum telefonuma. Arayan kuzenim

Nerf'tü. "Neredesin?"

"Bilmiyorum. Dağa indim." "Dağın neresine?"

Etrafıma bakıyorum ve iç çekiyorum. "Büyük bir kayanın yanında."

Nefes nefese kaldı. "Bu pek yardımcı olmadı."

"Şey, bilmiyorum!" Soğukkanlılığımı kaybetmemeye çalışarak söylüyorum. "Dağın kenarına düştüm, nereye bilmiyorum. Bu dağları yakından tanıyan vahşi bir dağ kadınına benziyor muyum?"

"Yürüyebilir misin?"

"Evet, eğer bu aptal paraşütü katlayabilirsem!" Torbayı yumruklarken söylüyorum.

"Pekâlâ," diyor sabırsız bir ses tonuyla. "Acele et, acıktık."

Telefonu kapattı.

"Tek kelimeyle harika!" Yumruğumu bükülmüş paraşüte vururken söylüyorum. Sanırım Nerf adında yetişkin bir adamla takılınca böyle oluyor.

Sırt çantasını iki kayışla kapatana kadar paraşütü yumrukluyor ve tekmeliyorum. Onu omuzlarıma atıyorum, tulumu belime bağlıyorum ve etrafıma bakıyorum.

Uzun ağaçlarla çevrili küçük bir açıklıktayım. Dönüş yolunun çoğunda ormanın içinden yürüyeceğim ama yokuştan aşağı inmeye devam edersem sorun olmaz. Kaybolmamak çok zor olmasa gerek. Yani, kasabayı aşağıda görebiliyorum. Sadece yönümü bulup oraya doğru gitmeliyim.

Aşağıya doğru yürümeye başladığımda aklım General Store'daki adama geri dönüyor. Bana o kadar yoğun ve arzulu bir şekilde baktığını hatırlayınca ürperiyorum. Daha önce hiçbir erkek bana böyle bakmamıştı, sanki dudaklarım üzerinde olmadan bir saniye daha geçiremezmiş gibi.

Telefonumun yanımda olduğunu hatırlayana kadar o adamı merak ediyordum. Telefonumu çıkarıp Google'da Greene Dağı Arama Kurtarma'yı ararken nefesim kesildi.

Üç isim ortaya çıkıyor:

Colin Hill.

Julian Long.

Aiden Hughes.

Önce Colin'e, sonra Julian'a tıklıyorum. İkisi de yakışıklı ama benim aradığım adam değiller.

Parmak ucum Aiden Hughes'un üzerinde gezinirken vücudum karıncalanıyor. Bu o olmalı. Bir saniye daha bu beklentinin tadını çıkarıyorum ve sonra onun adına tıklıyorum.

Bir fotoğrafı beliriyor ve küçük bir inilti çıkarıyorum. Dağda kollarını kavuşturmuş, yüzünde için için yanan bir ifadeyle kameraya bakarken çok seksi görünüyordu.

Yürümeyi bırakıyorum ve uzun bir süre ona bakıyorum. Onu tekrar görmeyi çok istiyorum.

Biyografisini okurken kalbim çarpıyor. Yirmi sekiz yaşında, Greene Dağları'nda doğmuş ve büyümüş. On yıllık kariyerinde şimdiye kadar on dokuz mahsur kalmış yürüyüşçüyü kurtarmış ve amatör bir haritacı, bu ne demekse.

Fotoğrafına geri dönüyorum ve o çarpıcı mavi gözlere bakarken vücudum ısınıyor. Ona bakarken gülümsemekten kendimi alamıyorum. O çok ateşli.

Ağaçların arasındaki hareket gözüme çarpıyor ve bir nefesle başımı kaldırıyorum.

"O da neydi öyle?" Ensemdeki tüyler diken diken olurken fısıldıyorum.

En kötüsünden korkarak çılgınca etrafıma bakıyorum ve sonra onu görüyorum.

En kötüsü. Gerçekten en kötüsü.

Bir kurt.

İri bir siyah olan, başı öne eğik, koyu kahverengi gözlerini bana dikmiş, ağaçların arasından süzülüyor. Sırtındaki tüyler diken diken olurken alçak bir hırıltı çıkarıyor.

"Kahretsin," diye fısıldıyorum o diğer tarafa dönüp önümde volta atarken. Yaklaşık elli metre ya da yarım futbol sahası kadar uzakta ve daha fazla yaklaşmasını istemiyorum.

"Defol!" Ellerimi havada sallarken çığlık atıyorum. Kendimi daha büyük ve daha yüksek sesle gösterirsem, belki korkup kaçır. Ya da belki bu kargaşa tüm aç arkadaşlarına yemek zili gibi çalar.

Hala. Bir şeyler yapmalıyım. Hızlıca telefonumdaki Spotify uygulamasını açıyorum, sesi sonuna kadar açıyorum ve play tuşuna basıyorum. Dinlediğim son şey 90'lar Hip Hop çalma listemdi, bu yüzden Notorious BIG ormanda son ses rap yapmaya başlıyor.

Hipnotize onu korkutmuyor ve şarkı değiştikten sonra Juicy de korkmuyor. Ağaçların arasında volta atmaya devam ediyor, o korkunç aç gözleriyle beni izliyor.

"Pekâlâ," diyorum kendi kendime. "O tarafa gitmiyoruz. Geri dönelim."

Dağa geri dönmek için yavaşça arkamı dönüyorum ama yokuşun yukarısında üç kurt daha görünce olduğum yerde duruyorum. Hepsi beni izliyordu.

"Hayır," diye nefes nefese kaldım. "Kahretsin, bir tane daha!"

Beni parçalayacakmış gibi bakan dört, hayır beş kurt daha var. Bütün sürü aile yemeği için burada.

Cesaretle yokuştan aşağı bana doğru yürümeye başladılar. Kafamı çeviriyorum ve sadece yirmi metre ötemdeki devasa siyah kurdu gördüğümde lanet okuyorum.

"Hayır," diyorum sırt çantamı bırakıp tulumu çıkarırken. "Hayır, hayır, hayır."

En yakın ağaca sığıyorum ve olabildiğince hızlı tırmanıyorum. Kurtlar hırlayarak koşmaya başladılar ve

Kürklü bulanıklıklar içinde bana doğru koşarken şiddetle hırlıyorlar. Bir dala uzanırken telefonum elimden kayıyor.

Parmaklarım tıpkı antrenmanlarda metal direklere dolandıkları gibi sert ağaç kabuğuna dolanıyor ve köpüren kurtlar geldiğinde kendimi yukarı sallıyorum.

Zıplayıp ayağıma ulaşmaya çalışırken hırlıyorlar ve şaklıyorlar ama çevikliğimi ve esnekliğimi kullanarak kendimi dala çekip ulaşamayacakları bir yere tünebiliyorum.

Oh be. Onca yıl jimnastik yapmamış olsaydım, şu anda beni paramparça ediyor olurlardı.

"Hayır!" Siyah kurt arka ayakları üzerinde durup uzanarak ön patilerini ağacın gövdesine tirmalarken bağıryorum. "Kötü köpek! Yakala!"

Başka bir kurt telefonumu kokluyor. Bir diğeri sırt çantamı kokluyor. Diğer üçü ise aç gözlerini bana kilitlemiş etrafta volta atıyor.

En azından burada güvendeyim. Kurtlar ağaçlara tırmanamaz. Bu dala tünediğim sürece beni yakalayamazlar.

Gürültülü bir çatırtı ormanı yırtıyor ve aniden düşüyorum.

Hayır! Ağaç dalı ağaçtan koptu ve beni de beraberinde götürdü.

Sertçe düşüyorum, kurtları bir saniyeliğine ürkütüyorum. Hepsi uzaklaşıyor ama hemen geri dönüyorlar ve kıcımın yere yapıştığını görünce mutlu bir şekilde hırlıyorlar.

Onlar yavaşça yaklaşırken kırılan hain dalı tutup bir silah gibi havaya kaldırıyorum.

"Beni rahat bırakın!" Elimdeki dalı onlara doğru savururken çığlık atıyorum. Damarlarımda yeni bir adrenalin dalgası dolaşırken nabzım hızla atıyor. "Uzak durun!"

Kopup etrafımda dönmeye başlıyorlar, ben de ağaca yaslanıp dalı yaklaşanlara doğru sallıyorum.

Şarkı değişiyor ve Salt-N-Pepa'dan Shoop çalmaya başlıyor. Bu eğlenceli şarkı benim korkunç ölümümün müziği olacak.

Kurtları sopayla zapt etmeyi başarıyorum ama siyah kurt benim derme çatma beyzbol sopamdan korkmuyor. Başını öne eğmiş, keskin dişlerini göstermiş, dudakları hırıltıyla kıvrılmış halde bana doğru geliyor. Sopayı beceriksizce ona doğru savuruyorum. Bahse girerim gülebilseydi, benim acınası şiddet girişimim karşısında karnına ağırlar girerdi. İleriye doğru hamle yaparken irkilmedi bile.

"Hey!" diye gürleyen erkeksi bir ses tüm kurtların başını döndürür.

Siyah kurt hariç hepsi dağılmaya başladı. Hâlâ bana bakıyor, henüz yemeğinden vazgeçmeye hazır değil.

İşte o zaman onu gördüm. Aiden Hughes, bir kahraman gibi kocaman beyaz bir atın üzerinde geliyor.

O korkusuz. Cesur. Bütün kurtları korkutarak ilerlerken çok ateşli.

Aiden atının üzerinde gürleyerek ilerlerken siyah olan bile kaçmak zorunda kalıyor, toynakları beni kurtarmak için seksi bir savaş çılgılığı atarken ormanın zeminine çarpıyor.

Burkulan dizlerimden kırpışmayan gözlerime kadar her yemi rahatlık kaplıyor. Koşarak yanıma gelip atı önümde durdururken ona huşu içinde bakıyorum. At arka ayakları üzerinde yükseliyor ve aniden tam bir depardan ölü bir duruşa çekilirken ciyıklama sesi çıkarıyor.

Aiden, at yükselip sonra tekrar sakinleşirken muhteşem mavi gözlerini benden hiç ayırmıyor.

"Gel," diyor büyük ve güçlü bir el uzatırken.

Telefonumu yerden alıp kot şortumun cebine sokuyorum ve bana uzattığı can simidini tutuyorum.

Eli düşündüğümde daha yumuşak. Beni tutup önündeki atın üzerine çekerken beynimden geçen ilk düşünce bu oluyor.

Sırtım aniden onun kaslı göğsüne yaslanıyor ve dizginleri tutarken büyük kolları beni sarıyor. Kalbinin omzuma çarptığını hissedebiliyorum. Sıcak nefesini ensemden hissedebiliyorum.

Ve atı bu neredeyse köpek suç mahallinden uçurur u urmaz, sert horozunun k ımının tepesine sıkıştığını, atının toynaklarının her dörtnala koşuşunda s rt nd ğ n  ve zıpladığını hissediyorum.

Dördüncü Bölüm

Kylee

■ Aiden'ın sert siki bana sürtünürken inlemelerime karşı koyuyorum. Atın zıplaması ve onun büyük kaslı kollarının beni sarmasıyla, aniden aşırı ısınıyorum

Orada. Uzaklaşırken ihtiyaçtan yanıyorum.

Kalın ön kollarına baktığımda nefesim boğazımda düğümleniyor. Dörtnala koşan atı sarp dağdan aşağıya doğru yönlendirirken kolları sıkıca bükülmüş ve uzun damarlar kolları boyunca uzanıyor.

Kurtların bizi takip edip etmediğini görmek için arkama bakıyorum ve üç tanesinin peşimizde ağaçların etrafında koştuğunu görünce yutkunuyorum

ve kayaların üzerinden atlıyor. O pislik siyah kurt en önde. Pes etmeyecek. Gerçekten o kadar lezzetli görünüyor muyum?

Aiden kulağıma, "Seni şimdi yakaladım," diye hırılıyor. "Benimle güvendesin, Kylee. Gitmene asla izin vermeyeceğim."

Onun kucağına gömülüyorum, durumu idare etmesine ve benimle ilgilenmesine izin verirken kendimi güvende ve emniyette hissediyorum.

Atı dağdan aşağı ve ağaçların arasından yönlendiriyor. Dağın çimenli yamacından aşağı inerken parlayan güneş yüzümüze vuruyor.

"Gittiler," diye fısıldıyor atını tırısı kaldırırken. "Bizi burada açık alanda takip etmezler."

İnanmak için görmek zorundayım. Arkamıza dönüyorum ve arkamızda aç kurtlar görmeyince rahatlamak için küçük bir dua ediyorum. Akşam yemeği için başka bir şey bulmaları gerekecek.

Cebimdeki telefonda Cypress Hill'den Insane In The Brain çalmaya başlıyor. Sonunda uzanıp onu çıkarmak güvenli.

Şarkıyı kapatırken gergin bir kıkırdamayla "Özür dilerim," diyorum.

"Her şey yolunda," diyor derimin karıncalanmasına neden olan o derin gürleyen sesiyle. "Daha önce hiç kimseyi bir film müziğiyle kurtarmamıştım."

"Bir dahaki sefere senin için daha havalı bir şey çalacağım, mesela ACDC'nin Thunderstruck ya da onun gibi bir şey."

Gülüyor. "Bilemiyorum. Salt-N-Pepa'yı severim." "Beni kurtardığın için teşekkür ederim," diyorum, keşke bundan daha iyi bir şey söylemelisin. Birinin hayatınızı kurtarması karşılığında bir teşekkür yeterli değilmiş gibi geliyor. Yani, biri size bir kutu mendil uzattığında söylediğiniz şey bu. Biri sizin hayatınızı kurtarmak için kendi hayatını riske attığında daha iyi bir şey söylemek gerekir.

"Benim için zevkti," diye fısıldıyor.

Dönüp ona bakıyorum. Bana öyle sıcak ve sevgi dolu bir

gölümsemeyle bakıyor ki, içim sıcacık ve yapış yapış oluyor.

Belki bir teşekkür yeterlidir. İşlerin gidişatından kesinlikle memnun görünüyor.

"Beni nasıl buldun?" Beyaz atı uzun otların arasından aşağı doğru ilerlerken soruyorum.

"Gittiğin yönü biliyordum," diyor. "Birlikte olduğun adamlardan biri senin uzaklaştığını gördü, ben de bu tarafa geldim. Sonra yaklaştığımda hırıltıyı, çığlığı ve doksanların hip hop'ını duydum."

Başımı sallıyorum ve kıkırdıyorum. "Ergenlik çağımdayken annem bana müstehcen müzik dinlemenin beynimi çürüteceğini söylemişti. Bunun hayatımı kurtaracağını bilmiyordu."

Atı durdurmak için çekerken gülüyor.

"Otter'ı biraz dinlendireceğim," diyor atlarken. "Sana ulaşmak için onu epey zorladım."

"Olamaz," diyorum kendimi berbat hissederek. "Özür dilerim, Su Samuru!"

Ben de yere atlıyorum ve elimi omzunda gezdiriyorum. "Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum.

Teşekkür etmenin bir at için kesinlikle bir şey ifade etmediğini biliyorum ama yine de söylüyorum.

"Şurada bir dere var," diyor Aiden, bir ağaç kümesini işaret ederek. "Eminim bir şeyler içmek ister."

"O zaman gidelim," diyorum dizginleri tutup yolu gösterirken.

Aiden yanımda yürüyor ve ben yanında dururken birden ne kadar uzun olduğunu fark ediyorum. Başımın tepesi çenesine kadar geliyor.

"Atlayışınızdan keyif aldınız mı?" diye soruyor.

"Pek sayılmaz," diyorum kıkırdayarak. "Beni uyardığından bile daha tehlikeliydi. Seni dinlemeliydim."

Bana sadece gülümsüyor. "Bazen risk almalı ve ne kadar korkutucu görünürse görünsün atlamalısın."

Gözlerimiz uzun bir süre birbirini izliyor, ta ki ben yerdeki engebeli bir yere basıp anı mahvedene kadar. Pürüzsüz, Kylee.

"Normalde böyle çılgınca şeyler yapmam," diyorum gözlerimi yerden ayırmadan. "Son zamanlarda biraz bunalımdaydım ve kendime gelmem gerekiyordu."

"Korku mu?" diyor gözlerini bana dikerek. "Neden?"

Muhteşem manzaraya bakarken derin bir nefes alıyorum. Uzun görkemli dağlar baktığım her yerde ufka doğru sürükleniyor.

"Hayatım boyunca jimnastikte yarıştım," diyorum, her şeyin ortaya dökülmesine izin vererek. "Gerçekten sahip olduğum tek şey buydu. Bütün arkadaşlarım jimnastikçiydi. Tek yaptığım buydu."

Ben düşüncelerimi toparlarken o sadece dinliyor ve sabırla bekliyor.

"On dokuz yaşındayken Olimpiyatlara gittim."

"Gerçekten mi?" dedi, etkilenmiş görünüyordu.

"Evet. Beşinci bitirdim."

"Bu inanılmaz."

"Bir madalya ile dönmediğiniz sürece çok da şaşırtıcı değil."

Bana bakarken başını sallıyor. "Evet, öyle. İnanılmaz bir şey."

Yürümeye devam ederken derin bir nefes alıyorum. İleride şırıl şırıl akan derenin sesini duyduğumda bir dalın altına giriyorum. Su Samuru serin bir şeyler içmek üzere olduğunu fark ettiğinde yeni bir enerji patlaması yaşıyor ve biz de ona ayak uydurmak için hızımızı arttırmak zorunda kalıyoruz.

"Yaklaşan Olimpiyatlara gitmeyi planlıyordum," diye devam ediyorum dere görünürken. "Kendimi affettirmek ve bir madalya ile dönmek için büyük planlarım vardı... ama birkaç hafta önce takımdan çıkarıldığımı öğrendim."

Dinlerken mavi gözleri yumuşuyor. O büyük el uzanıyor ve benimkini yutuyor.

Parmaklarımı onun parmakları arasında kaydırıp sıcak elini tutarken büyük bir minnettarlık duyuyorum.

"Jimnastikçilerin sorunu da bu," diyorum iç çekerek. "Genç yaşta zirveye ulaşırız. Ben sadece yirmi iki yaşındayım ve emekli olma zamanım geldi."

"Ama şimdiden çok şey başardın," diyor yatıştırıcı bir ses tonuyla. "Daha harika şeyler yapmaya devam edeceğinden hiç şüphem yok."

"Ne gibi?" Kendimi kaybolmuş hissederek soruyorum. "Jimnastik şu ana kadarki tüm hayatım oldu."

Dereye vardığımızda gülümsüyor. "Seni meşgul edecek bir şeyler bulacağız."

Aklında ne olduğunu merak ederek sırtıtmaktan kendimi alamıyorum. Bu güzel adamla beni meşgul edecek birkaç şey düşünebiliyorum.

Küçükken anneme aileye bir Olimpiyat madalyası getireceğime dair söz vermiştim. Her şeye rağmen benimle gurur duyduğunu biliyorum, ancak bu sözün hayatımın geri kalanında, asla tamamlayamayacağım gevşek bir iplik gibi başımın üzerinde asılı kalmasından korkuyorum.

Su samuru suyu zevkle kucaklıyor. Suyu çekişini izlerken ikimiz de gülüyoruz.

"O adamlar..." Aiden aniden gerildiğini söylüyor. "Onlardan biri... erkek arkadaşın mı?"

Cevabımı beklerken bana bakmıyor. Kıskanıyor mu? Hayatta olmaz, kıskanıyor!

Evet!

Alt dudağımı ısırıyorum, yüzümde oluşan kocaman gülümsemeyi gizlemeye çalışıyorum.

"Hayır," diyorum ona. "Tam olarak benim tipim değiller. Uzun kızıl saçlı olan kuzenim Nerf."

"Nerf?"

Omuz silkiyorum. "Hiç sorma."

Gülüyor ve rahatlamış bir şekilde başını sallıyor.

"Tamam, yapmayacağım." "Seni evde bekleyen bir... erkek arkadaşın var mı?" Vay canına, ilgileniyor. Buna inanamıyorum.

"Bekâрім," diyorum hoppa bir gülümsemeyle. "Peki ya sen?"

Gözlerini benden ayırmıyor, heyecanını gizleyemiyor. "Ben de bekarım."

Biz doğrudan göz teması kurarken orman ısınıyor. Ancak Su Samuru dereden başını kaldırıp garip bir geçirme sesi çıkardığında geri çekiliyoruz.

Aiden kıkırdayarak kızın yanına gidiyor ve boynunu okşuyor. "Yavaşla kızım. İstedğin kadar uzun sürebiliriz."

O gözlerini ata dikmiş, ben de gözlerimi ona dikmişim. Üstüme uzanmasının, ağırlığını üzerime bastırmasının ve beni inletmesinin nasıl bir şey olacağını merak ederken kaslı vücudunun her yerinde dolaşıyorlar.

Atı okşarken çok kışkırtıcı görünen büyük dövmeli kollarına utanmadan bakarken içimdeki girdap bacaklarımın arasına yöneliyor.

İçimde alışılmadık bir sürü yeni duygu filizleniyor. Rekabete o kadar odaklanmışım ki bir erkek arkadaşına hiç zaman ayıramadım. Yıllardır kızların olduğu bir ortamda bulunmamın da bir faydası olmadı.

Denge kırımlarında öne ve arkaya doğru yürümek randevulara çıkmanın yerini aldı, öpüşme becerileri yerine ters taklaları mükemmelleştirdim ve boş zamanımı bir erkeğin elini tutmayı hayal etmek yerine bir madalya kaldırmayı hayal ederek geçirdim.

Hiçbirine zaman ayırmadım.

Aşklar, arzular ve tüm o erkek dünyası sadece dikkat dağıtıcı bir şeydi. Zaman kaybıydı. Onu dışladım ve kapattım.

Bir çocuğun hayallerimin önüne geçmesine izin vermeyecektim.

Ve duruşumu yeniden gözden geçirmemi sağlayacak biriyle de karşılaşmadım. Okuldaki tüm erkekler sadece erkekti.

Aiden gibi değillerdi.

Aiden gerçek bir adam. Dağlarda yaşıyor ve günlerini insanları kurtararak geçiriyor.

Etrafım aç kurtlar tarafından sarılmıştı ve o hiç tereddüt etmeden ya da korkmadan saldırdı. Beni yakaladı ve ofiste sıradan bir günmüş gibi güvenli bir yere taşıdı.

O çok seksi. Ona bakmadan duramıyorum.

Hayatımda ilk kez, gerçek arzu ve ihtiyaç damarlarıma doluyor. Beni tüketmesine izin verirken gülümsüyorum. Beni ele geçirmesine izin veriyorum.

Bu inanılmaz duyguyu bir kenara itmeyeceğim. Bu sefer değil. Beni nereye götüreceğini göreceğim.

"Buralarda mı yaşıyorsun?" diye soruyor, sıradan bir turist olmadığım konusunda umutlu görünüyor.

"Pek sayılmaz," diyorum. Yüzü düşüyor. Gözlerindeki hayal kırıklığını görebiliyorum ve bundan dolayı gülümsemekten kendimi alamıyorum. Gerçekten ilgileniyor. Bu aklımı başımdan alıyor. "Bu sabah buraya gelmek için üç saat araba kullandık. Birlikte geldiğim adamlardan biri bizi yukarı çıkaran pilotun arkadaşı."

"Bu kadar çabuk gitmiyorsun, değil mi?" diye soruyor, biraz çaresiz görünüyor. Çok şirin. "En azından hafta sonu kalacak mısın?"

Omuzlarım çökerken başımı sallıyorum. "Bugün geri dönüyoruz."

Uzun süre bana bakıyor, kalbi ikiye ayrılacakmış gibi görünüyor.

Nefes alıyor mu?

"Bence kalmalısın," diyor sonunda.

Gülüyorum. "Ne?"

"Daha yeni geldin. Daha yeni tanıştık. Sana şehri g e z d i r m e k isterim. Seni dışarı çıkarmak isterim."

"Beni dışarı mı çıkaracaksın?"

"Bir randevuda. Seni bir randevuya çıkarmak istiyorum."

Ona bakarken gülümsemekten kendimi alamıyorum.

Daha önce hiç biriyle çıkmamıştım.

"Ama eve nasıl gideceğim?" "Ben seni götürürüm."

"Üç saat mi?"

"Benim için bir zevk olacak."

Çok cazip ama kalacak bir yerim, kıyafetlerim, diş fırçam ya da şu anda çok ihtiyacım olan deodorantım yok.

"Kulağa çılgınca geldiğini biliyorum," diyor ve ben hayır diyemeden elini kaldırıyor. "Ama buraya macera aramaya geldin, değil mi?"

"Paraşütle atladım, kurtların saldırısına uğradım ve iri yarı bir dağ adamı tarafından kurtarıldım," diyorum gülererek. "Kesinlikle beklediğimden daha fazla macera yaşadım."

"Peki kendini tatmin olmuş hissediyor musun?" diye soruyor ruhuma bakıyormuş gibi hissettiren o delici mavi gözleriyle. "Tatmin olmuş hissediyor musun?"

Beni orada yakaladı. Bugün biraz heyecanlandım ama eve döndüğümde aynı şekilde üzüleceğimi biliyorum.

Ben cevap vermeyince "Kasabada güzel bir pansiyon var" dedi. "Sana en iyi odayı ayarlayacağız. Ben ısmarlıyorum."

Onu izlerken kaşımı kaldırıyorum. Bu adam ciddi mi?

"Kasabada duracağız ve sana ihtiyacın olan her şeyi alacağız.

gece," diye devam ediyor. "Şampuan, kıyafetler, atıştırmalıklar, hepsi benim ikramım."

"Ödeme yapmak zorunda değilsin..."

"İstiyorum," diyor sert bir sesle. "İsrar ediyorum, Kylee."

Bu adam tamamen içeri dalmış ve kontrolü ele almış. Bu hoşuma gidiyor. Ona fena halde vurulmaya başladım.

Ve evet demek istiyorum. Hem de çok.

"Ve bu gece," diyor o derin seksi sesiyle. "Seni hayatının en iyi randevusuna götüreceğim. Ne dersin?"

Bunu düşünürken tekrar Otter'a dönüyorum. Evet demek istiyorum.

Gerçekten...

Ama bu adamla yeni tanıştım. Onun hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyorum. Evet demek delilik olur mu? Hayır demek daha mı çılgınca olur?

"Belki de geri yürümeye devam etmeliyiz," diyorum Otter yeterince içtikten sonra. Ormanın etrafına bakarken burnundan dere suyu akıyor. "Nerf'ün endişelenmesini istemiyorum."

Gerçi kuzenimin endişelendiğini hiç sanmıyorum. Kanat takımından başka bir şey giymeden uçurumlardan atladı.

Hiçbir şey için endişelenecek durumda değil.

"Tamam," diyor Aiden bana için için yanan bir bakış atarken, "ama oraya vardığımızda cevabını istiyorum."

"Tamam," diyorum cilveli bir ses tonuyla, ayak parmaklarımla üzerinde zıplayarak geriye doğru yürürken. "Hâlâ karar vermedim, o yüzden aşağı inerken bana kur yapmak için elinizden geleni yapsanız iyi olur Bay Hughes."

Otter'in dizginlerini tutup beni takip ederken bana boğucu bir sırtış atıyor.

"Elimden geleni yapacağım," diyor gür bir sesle.

Yolu yarılacak bile.

Bu ateşli dağ adamına şimdiden vuruldum.

Beşinci Bölüm

Aiden

"W Paraşüt burada mı?" Ormandan çıktığımızda Nerf soruyor. "Orada mı bıraktın?"

"İnanılmaz," diyor kısa boylu adam başını sıkıntıyla sallarken.

Bir grup erkeğe ters ters bakarken ellerim yumruk şeklinde sıkılıyor. Kylee'ın nihayet dönmüş olmasından duydukları rahatlamadan çok, lanet paraşüt yüzünden sinirlenmiş görünüyorlar.

"Mecburdum," diyor Kylee. "Kurtlar tarafından saldırıya uğruyordum." "Kurtlar mı?" Nerf kaşlarını kaldırarak soruyor. "Kurtlar mı? endişeli görünüyor. Daha çok riskli bir aktivitede dışarıda bırakıldığı için üzgün görünüyor."

"Aiden beni kurtardı," diyor o güzel yeşil gözleriyle bana bakarak. Birbirimizin gözlerinin içine bakarken yanakları kızarmaya başlıyor. "Paraşütün parasını ben ödeyeceğim."

Nerf paraşütünü ve tulumunu kapar. "Hadi zıplayalım. Bu gece çalışmam gerekiyor ve zaten yeterince geç kalacağım."

Kızıma bakıyorum, kalması için
yalvarıyorum. Bu son olamaz. Bu son
olamaz.

Gerekirse Otter'a atlayıp onu eve kadar takip ederim.

Hikayemiz burada sona ermeyecek. Bu bir başlangıç, son değil.

"Aslında," diyor Kylee yavaşça. Onun çarpıcı yüzüne bakarken kalbim heyecanla çarpmaya başlıyor. "Ben biraz burada takılacağım."

"Ha?" Nerf kafası karışmış görünüyor.

"Şehirde bir oda tutacağım ve hafta sonu burada kalacağım," diyerek bana bir bakış attı. "Dağları biraz daha keşfetmek istiyorum."

Ve onu keşfetmek istiyorum.

Bu güzelliğin tamamen bana ait olduğunu hayal ederken vücudum zonklamaya başlıyor. Üzerindeki her çarpıcı zirveyi ve vadiyi keşfedeceğim.

Nerf omuz silkerek, "Pekâlâ, iyi eğlenceler," diyor. "Gidelim çocuklar."

Onlarla birlikte ciplerine doğru yürüyoruz ve Kylee kuzenine onu getirdiği için teşekkür ediyor. Gitmeden önce bizi oyalamak için biraz su ve atıştırmalık veriyorlar.

Onu o adamlarla giderken görmek zorunda olmadığım için çok mutluyum. Bu kız benim ve onu tamamen kendime saklamak istiyorum.

"Kamyonun nerede?" diye soruyor boş toprak park yerine bakarken.

Tutunduğum ata bakıyorum.

"Doğru ya," diyor mahcup bir kahkaha atarak. "Dağ adamları ata biner. Ne düşünüyordum ki?"

Onunla geçirdiğim her saniye daha da aşık oluyorum.
Bu kız hayatım boyunca neredeydi?

"Yürüyüş ne kadar uzakta?"

"Yaklaşık bir saat," diyorum. "Bu senin için sorun olur mu?"

Etrafındaki muhteşem manzaraya bakarken gülümsüyor. "İki yeni arkadaşımın birlikte muhteşem Greene Dağları'nda güzel bir yürüyüş mü? Bana uyar. Kulağa çok hoş geliyor."

Otter'i dinlendirmek için zaman ayırarak, yürüyerek ve konuşarak tepeye doğru ilerliyoruz. Kylee ile konuşmak çok kolay.

Genelde tek başıma olmayı ve eski bir harita ya da haritacılık kitabının içinde kaybolmayı tercih ederim ama onunla birlikte olmak çok doğal ve doğru geliyor. Onunla sonsuza kadar konuşabilir ve sıkılmayabilirmişim gibi hissediyorum.

Bana eski jimnastik takımından ve takımdan çıkarıldığından beri kendini nasıl kaybolmuş hissettiğinden bahsediyor.

"Kendimle ne yapacağımı bilmiyorum," diyor kahverengi saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırırken. "Artık antrenman için alarmım dört buçukta çalmıyor ve uymam gereken katı bir diyetim yok. Çok fazla özgürlüğüm var ama bununla ne yapacağımı bilmiyorum. Saat dört buçukta kalkıyorum ve kendimi duvara bakarken buluyorum."

"Uyumayı denemedin mi?"

"Nasıl olduğunu bilmiyorum," diyor gülerek. "Yedi yaşımdan beri saat dört buçukta kalkıyorum."

"En azından şu katı diyetten kurtuldun mu?"

Seksi dudaklarında bir sırıtışla başını sallıyor. "Kahvaltıda buharda pişmiş brokoli, altı badem ve haşlanmış yumurta yedim."

"Bu akşam hamburger ve patates kızartması yiyeceğiz," diyorum ona. "Seni şık bir yere götürmek istiyordum ama onun yerine yağlı bir şeye ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun. Yarın gece süslü bir şeyler yaparız."

Yere bakıyor ve kendi kendine gülümsüyor. "Kulağa hoş

geliyor."

Greene Dağı Ahırlarına doğru güzel yürüyüşümüze devam ediyoruz, yol boyunca konuşuyor ve gülüyoruz. Öğleden sonra çoktan geç oldu. Bu gün uçup gidiyor. Çok hızlı geçiyor.

"Haritacı nedir?" diye soruyor bana. "Bunun haritalarla bir ilgisi var mı?"

Ona bakarken sırtıyorum.

"Seni Google'da arattım," diyor yanakları kızararak. "Web sitesinde amatör bir haritacı olduğunuz yazıyordu."

"Başka ne yazıyordu?"

"On dokuz kişiyi kurtardığınızı. Bu doğru mu?"

"Hayır. Yirmi. Bir meleği kurtlardan kurtardım."

Gülümsüyor ve kalbim küt küt atıyor. "Listenizde olmaktan onur duyuyorum."

Ona hobimi ve küçük bir çocukken haritalardan nasıl etkilendiğimi anlattım. Haritaların izini sürer ve tüm nehirleri, gölleri ve dağları ezberlerdim. Sekiz yaşıma geldiğimde dünyanın tüm başkentlerini biliyordum. On iki yaşıma geldiğimde, Montana'daki her dağı ve nehri size söyleyebilir ve saniyeler içinde bir harita üzerinde seçebilirdim.

"İnsanlar haritalardaki güzelliği görmüyor," diyorum. "Onlar sanattır."

"Onları senin gözünden görmek istiyorum," diyor beni izlerken. "Belki içlerindeki güzelliği bulmama yardım edebilirsin."

Ona bakarken sırtıyorum. "Bunu çok isterim."

Haritalar hakkında bilgi edinmek isteyen bir kız mı? Ben aşık oldum.

Otter'i ahıra geri götürüyoruz ve Tyler onu beslememiz için bize birkaç elma veriyor.

Arkama yaslanıp atın büyük dudakları avucunu gıdıklarken Kylee'nin gülümsemesini ve gülmesini izliyorum. Mükemmel bir kız. Onu unutamıyorum.

Atla birkaç selfie çekiyor ve en iyisini bana gönderiyor. Ben de hemen telefonumun arka planına koydum.

Ayrılma vakti geldiğinde atın kulağına "Hoşça kal Otter," diye fısıldıyor. "Beni kurtardığın için teşekkürler."

Atı yüzünün yan tarafından öper ve sonra üzgün bir şekilde oradan ayrılır.

Kamyonetime doğru yürürken "Bu hiç adil değil" dedim. "Ne?"

"Otter ve ben ikimiz de seni kurtardık ama sadece o öpücük alabildi."

Yürümeyi bıraktı. Dönüp o parlayan yeşil gözleri ve kızaran sevimli yanaklarıyla ona bakıyorum.

Elleri jean şortunun arka ceplerinde ve bir yandan alt dudağını dişliyor, bir yandan da bana karşı konulmaz cilveli bir bakış atıyor.

"Öpücük ister misin?" diye soruyor yüzünde kocaman bir gülümsemeyle.

Yavaşça ona doğru ilerlerken başımı sallıyorum. Bütün gün biriken bu şehvetli arzuyu açığa çıkarmamak için her şeyimi harcıyorum.

Önüne geldiğimde ağzıma bakıyor, o kadar yakınım ki sıcak nefesini tenimde hissedebiliyorum. Kalbim güm güm atıyor. Şimdiye kadar gördüğüm en çarpıcı manzaraya bakarken vücudum tam alarmda - dolgun sulu dudaklarını yalayan kızım.

"Seni öperdim," diyor ayak parmaklarının üzerinde dururken, "ama uzanamıyorum."

Ağzımın geri kalanını aşağı indirirken sırtıyorum.

Dudaklarımız birleşiyor ve sanki vücudumda havai fişekler patlıyor.

Ağzı çok yumuşak. Çok ıslak ve lezzetli. Bu dudakların gitmesine asla izin vermeyeceğim.

Onlar benim.

Sonsuza

kadar.

Altıncı Bölüm

Kylee

T Soyunma odasından açık kahverengi seksi bir elbiseyle çıktığımda satıcı kadın ıslık çalıyor. Her tarafı dar, geniş askıları ve küçük bir yırtmacı var.

Altıtan. Evde böyle bir şeyim yok, ama satıcı kadın ona ateşli bir randevum olduğunu söyledikten sonra denemem için ısrar etti.

"Bu elbiseyle kesinlikle ikinci bir randevu alacaksın," diyor bana bakarken. "Evlilik teklifi bile alabilirsin."

Aynada dönüp dururken gülüyorum. Bu da bir şey değil mi?

Oldukça iyi görünüyor ve daha da önemlisi, içinde kendimi iyi hissediyorum.

"Ben alırım," diyorum kendimden emin bir şekilde başımı sallayarak.

Birbiriyle uyumlu ayakkabılar ve yarın için bir kıyafet seçerken heyecanlanmaya başlıyorum - şort ve bohem tarzı bir tişört. Her ihtimale karşı seksi bir iç çamaşırı da alıyorum.

Aiden sokağın aşağısındaki Arama ve Kurtarma ofisinde, iş arkadaşlarından birini yarınki vardiyasını devralması için ikna etmeye çalışıyor.

Kredi kartımı çıkardığımda satıcı kadın "Buna gerek yok," diyor. "Seksi flörtünüz siz soyunma odasındaiken aradı ve her şeyin parasını ödemek için ısrar etti."

"Ne?" Şok içinde ona bakarak söylüyorum. "Gerçekten mi?"

Yüzünde kocaman bir gülümsemeyle başını sallıyor. "Görünüşe göre harika bir gece geçireceksin," diyor eşyaları şarj ederken. "Aiden Hughes ile bir randevu mu? Şanslısın."

"Onu tanıyor musun?"

"Şehirdeki her kadın Aiden Hughes'u tanır," diyor göz kırparak.

Bu kadar çok harcadığım için kendimi kötü hissediyorum, ama ben bir kısmını geri alamadan her şeyin parasını alıyor. Burada biraz hazırlıksız yakalandım. Daha sonra geri ödemeye çalışacağım ama kabul edeceğinden şüpheliyim.

Satıcı kadın onu pencereden gördüğünde "İşte orada," diyor. Caddenin karşısında yürürken onu izlerken nefesim kesiliyor ve kalbim daha hızlı atmaya başlıyor. Uzun saçlarını arkaya yatırmış haliyle gördüğüm en seksi adam olabilir.

Beni öptüğünde gıdıklayan gür bir sakalı vardı. Yumuşak dudaklarının dudaklarımda bıraktığı hissi, kalçalarımı sıkıca kavrayışını ve ağzının tadına bakarken kalbimin nasıl gümbür gümbür attığını her düşündüğümde hâlâ başım dönüyor.

Satıcı kadın çantaları bana uzatırken "İyi eğlenceler,"

diyor.

Heyecandan sinirlerim tepeme çıkarken ona teşekkür ediyorum ve sonra dışarı çıkıyorum.

Aiden beni gördüğünde sıcak bir şekilde gülümsüyor. "Beğendiğin bir şey buldun mu?"

"Evet," diyorum, gülümserken yüzüm kızarıyor. "Her şeyi ödemek zorunda değildin! Bu çok fazla, sana geri ödememe izin ver."

"Kesinlikle hayır," diyor sırtarak. "Şimdi gidip sana bir oda bulalım."

Otele gidiyoruz ve her şey çok gerçeküstü geliyor. Müzik çalarken ve pencere açıkken bu iri yarı kaslı adamın yanında oturmak - sanki bedenimden uçup yukarıdan izliyormuşum gibi hissediyorum.

Han muhteşemdir - bir dağın eteklerine yayılmış devasa bir taş ve kütük bina. Sanki lüksün en yüksek formu, engebeli dağ vahşi doğasına bırakılmış gibi, ancak hiç de yersiz görünmüyor.

Buranın geceliğinin ne kadar tutacağı hakkında hiçbir fikrim yok, ancak kredi kartımın bir dayak yiyeceğini biliyorum. Neyse, insan bir kere yaşar.

İçeri girip duvarlarındaki güzel sanat eserleri ve devasa taş şöminesiyle büyüleyici lobiye hayranlıkla bakarken hâlâ hayretler içindeyim. Etrafta mumlar, hafif bir müzik ve Aiden'in güzel mavi gözlerine bakarken bir kadeh şarapla kükreyen o ateşi hayal edebiliyorum.

Duvarda asılı duran çerçeveli eski bir harita Aiden'in dikkatini çeker ve haritaya bakmak için yanına gider. Çok tatlı.

İki tek yumurta ikizinin oturduğu resepsiyon masasına doğru ilerlerken bir gözümü ondan ayırmıyorum. Bu ikisi farklı insanlar gibi görünmeye çalışmıyor bile. İkisi de yuvarlak siyah çerçeveli gözlükleri ve küt kesilmiş düz siyah saçlarıyla aynı görünüme sahip.

Masaya geldiğimde ikisi de gülümsemedi. Sadece bana boş boş bakıyorlar.

"Merhaba," diyorum gergin bir şekilde isim etiketlerine bakarken -Tina ve Tiffany.

Cevap yok.

"Bir oda ayırtabilir miyim?"

"Doluyuz," diyor Tina kesin bir dille.

"Tamamen dolu mu?" Çaresiz bir şekilde soruyorum. Gerekirse bir depoda uyurum.

"Aspen süitimiz mevcut, ancak bunu karşılayamazsınız."

Diğer ikiz başını sallayarak onaylıyor.

Şok içinde ağzım açık kaldı. Onların sorunu ne?

"Affedersiniz?" Onlara ters ters bakarak söyledim. "Neye gücümün yetip yetmeyeceği hakkında hiçbir fikriniz yok."

"Geceliği on bin dolar," diyor açık bir tonla.

Şok içinde ona bakarken gözlerim açıldı. Sanırım kendimi ele verdim.

"Peki, tamam," diyorum çenemi havaya kaldırarak. "Bu sefer haklıydın ama insanlar hakkında varsayımlarda bulunmamalısın."

Tina bana bakarken "Sadece kıyafetiniz çok basit," diyor.

"Bu şortlar ne kadar?" diye soruyor Tiffany, "Yirmi dolar falan mı?"

"Yirmi dolar ödediye fazla ödemiştir," diyor Tina. "Ve o gömleğin her yerinde ikinci el mağazası yazıyor."

Tina başını sallayarak onaylıyor.

"Daha yeni paraşütle atladım," diye çıktım. "Paraşütle atlarken ne giymemi bekliyorsun? Gucci tulum mu?"

"Bunu beklemiyoruz," diyor Tina başını sallayarak.

Tiffany, "Kısıtlı mali durumunuzla olmaz," diye ekliyor.

"Ben bir müşteriyim!" Ses tonumu yükselterek söylüyorum. "Bu kadar kaba olmak zorunda değilsin!"

"Müşterilerin çekinceleri var," diyor Tina omuz silkerek.

"Ve senin yok."

Tiffany başını sallıyor. "Sen sadece sokaktan geçen ve bir sebepten dolayı hâlâ burada duran rastgele bir kadınsın."

Onlara öfkeyle bakarken ağzım açık kalıyor. Böyle muhteşem bir yer nasıl olur da onlar gibi iki kaba müşteri hizmetleri cinini işe alır?

"Nasıl gidiyor?" Aiden yanıma gelirken soruyor.

Ona dönerken sıkı bir gülümsemeyi zorluyorum. Müşteri hizmetleri çalışanlarıyla tartışırken yakalanırsam bunu kırmızı bayrak olarak algılayacaktır, bu yüzden onları görmezden gelmeye çalışıyorum.

"Dolular," diyorum, düşüncesizliğim yüzünden kendimi biraz aptal gibi hissederek. Bu kötü bir fikirdi. Nerf ve çocuklarla geri dönmeli ve belki gelecek hafta sonu daha iyi bir planla gelmeliydim. Bu gece kalacak bir yerim olmadığı için randevuya gidip gidemeyeceğimi bile bilmiyorum. Eve dönmek için otobüse binmek zorunda kalabilirim.

Aiden elimi tutuyor ve beni iki masa trolünden uzaklaştırıyor. "Benim evimde kal."

"Senin evin mi?"

Başını sallıyor. O yumuşak mavi gözler, kabul etmeyi çok istememe neden oluyor. Ama bu delilik. Öyle değil mi? Daha yeni tanıştık.

Yine de onu birkaç saatten daha uzun süredir tanıyormuşum gibi geliyor. Sanki onu yıllardır tanıyormuşum gibi geliyor.

"Evet de," diyor, o muhteşem mavi gözleriyle bana yalvarıyor. "Gel benimle kal. Asla unutamayacağın bir gece olacak."

Eve gitme düşüncesi aklımdan uçup gidiyor. Bu adamla randevuya çıkacağım. Ne olursa olsun.

"Tamam," diyorum gülümseyerek. "Ama eğer eviniz çok ürkütücü olursa, ben yokum."

Gülüyor, bana bakarken rahatlamış görünüyor. "Anlaştık gibi. Üç yüz porselen bebekten oluşan koleksiyonumu ürkütücü bulmadığın sürece sorun yok."

Şakasına güldüm. Umarım, bu bir şakadır.

Ayrılmak için döndüğümde Tina ve Tiffany hâlâ boş gözlerle bana bakıyorlardı. Onlara son bir kez kötü kötü bakıyorum ve Aiden'la birlikte dışarı çıkıyorum.

Evine dönüş yolculuğu inanılmazdı. Buranın doğal güzelliğinin üstesinden gelemiyordum. Dağlar ve

ağaçlar, nehirler ve göller, hatta yolda iki geyik bile görüyorum. Masal ormanı gibi. Büyüleyici.

"Burada mı yaşıyorsun?" Tenha yoldan çıkıp uzun çakıllı bir araba yoluna girdiğinde soruyorum. Uzun ve kavisli bir yol, ormanın derinliklerine doğru gidiyor.

"Evet," diyor sırtarak.

Etrafımız ormanla çevrili ve evini göremiyorum. "Yalan söylemeyeceğim," diyorum pencereden dışarı bakarken. "Şu ana kadar biraz ürkütücü."

Sürmeye devam ederken kıkırdıyor.

Virajı döndüğünde ve orman aniden durduğunda "Vay canına," diye fısıldıyorum. Bir uçurumun kenarındaki açık bir alana giriyoruz. Aiden'in muhteşem evi neredeyse uçurumdan sarkıyor ve dağlık manzaranın en çarpıcı görüntülerini veriyor.

Modern bir görünüme ve sıcak bir havaya sahip. Ürpertici araba yolunun yanı sıra, bu ev iyi hislerden başka bir şey vermiyor. Bayıldım.

"Bu senin evin mi?" Şaşkınlıkla bakarak soruyorum.

Başını salladı. "Ve bu gecelik senin."

"Çok çarpıcı."

Kamyondan inip çantalarımı alırken hâlâ şaşkınlık içindeyim. Bu gerçekten oluyor mu? Paraşütümle yere indiğimde kafama bir darbe mi aldım ve tüm bunlar gerçekten Greene Mountain hastanesinde, etrafım endişeli doktorlarla çevriliyken gördüğüm ateşli bir rüya mı? Kurtlar tarafından yenildim ve farkında olmadan cennete mi gönderildim?

Ama Aiden elimi tuttuğunda ve sıcak tenini tenimde hissettiğimde, bunun gerçek hayat olduğunu anlıyorum.

Tutuşundaki gücü ve arzuyu hissedebiliyorum, kalbimin beklentiyle çarptığını hissedebiliyorum ve sadece gerçek olabilecek şehvetli bir çekim hissedebiliyorum.

Sarı hamaklı arka verandaya çıkıyoruz ve ucsuz bucaksız manzarayı seyrederken nefesim kesiliyor. Tam bir ekran koruyucu. Arka verandasından saf dağ vahşi doğası. Vahşi.

"İnsanların gerçekten böyle yaşadığını bilmiyordum," diyorum uzaktaki kayalık tepelere bakarken. "Arka pencereden görünen manzara başka bir apartman."

"Buradan gün batımını görene kadar bekle," diyor yüzünde dingin bir ifadeyle manzaraya bakarken. "Çok güzeller ama beni hep çok yalnız hissettiriyorlar."

"Neden?"

"Çok romantiktirler ve böylesine romantik bir yerde tek olmak yalnızlıktır."

Ona gülümsüyorum, eğer bu konuda söyleyecek bir şeyim varsa yalnız günlerinin yakında sona erebileceğini düşünüyorum.

"İçeri gel," diyor kapıya yönelirken. "Sana evimde hiç ürkütücü bir şey olmadığını göstermek istiyorum."

İçeri girerken gülüyorum. İçerisi de aynı şekilde muhteşem. Ve temiz. Evini temiz tutan erkekleri severim. Bu en büyük test çünkü geleceğimi bilmiyordu. Çıkarken her gelişinizde temizlik yaparak sizi kandıran ve evlendikten sonra gerçek pasaklı halleri ortaya çıkan bir erkekten daha kötü bir şey düşünemiyorum.

Modern bir tarza sahip güzel bir açık mutfağı var. Oturma odasında dekorla güzel bir tezat oluşturan taş bir şömine var. Ben beğendim. Hem de çok.

Gözlerim duvarlardaki çerçeveli haritalara takılıyor. Bölgenin elle çizilmiş bu eski haritaları ona çok özgün ve gerçek görünüyor. Kalın bir parşömen üzerine siyah mürekkeple çizilmiş eski bir haritaya hayranlıkla bakarken haritaların sanat olduğu konusunda söylediklerini anlayabiliyorum.

"Bu, Greene Dağları'nın çizilen ilk haritasıydı," diyor yanıma gelip bana katılırken.

İyice yaklaştığında vücudum ılık bir ürperti alıyor.

"Bölgedeki ilk kaşifler tarafından çizildi," diyor seksi bir sesle. "Curtis ve Malcolm Reinhard. Bakın, burada imzalamışlar."

"Haritalarını görmek istiyorum," diyorum arkamı dönüp ona bakarken.

"Haritalarım mı?"

Başımı salladım. "Bana gösterecek misin?"

"Sana istediğin her şeyi gösteririm," diyor sırtarak.

"Gel."

Koridorda onu ofisine kadar takip ederken başım dönüyor ve kötü şeyler düşünüyorum. Eski haritaların dışında görmek istediğim birkaç şey daha var, orası kesin.

"Harika," diyorum atölyesine girdiğimde ve bana etrafı gösterirken. Devasa masasının üzerinde benzer bir parşömen parçası var ve Greene Dağları'nın haritasını yarı yarıya tamamlamış. Çok çarpıcı. Bir benzin istasyonunda bulabileceğiniz bir haritaya benzemiyor, bu sanki bir sanat galerisinde bulabileceğiniz ve aşırı pahalı bir fiyat etiketine sahip bir haritaya benziyor. "Greene Dağları'nın Bunları satmak mı?"

"Dünya çapında bunları satın alan birkaç müşterim var" diyor, "ancak bu sadece bir hobi."

Masasının üzerinde bir fatura görüyorum ve tesadüfen fiyatını görüyorum. Yirmi beş bin dolar! Ne hobi ama!

Bana onları süslü mürekkepli kalemlerle nasıl çizdiğini gösterirken bu alanda çok mutlu görünüyor.

Geride durup onu izliyorum, kaleminin her hareketinde ne kadar titiz olduğuna hayranlıkla bakıyorum. Bir nehrin kıvrımlarını çizerken gözleri kısılmış, alnı konsantrasyonla buruşmuş. Bu işte çok iyi ve bir şekilde bu onu benim için daha da seksi kılıyor.

Tek koluyla masayı temizlediği ve beni üzerine aldığı bir görüntü zihnimde canlanıyor.

Bedenimi keşfederken de aynı özveri ve özeni gösterecek miydi?

Yoksa sert ve hızlı mı olur?

Kaleminin kapağını kapatırken ve o için için yanan mavi gözleriyle bana dönerken sertçe yutkunuyorum.

Belki, bu gece öğrenirim.

Yedinci Bölüm

Aiden

A Kolumda bu melek gibi güzelle sevdiğim şehirde yürürken vücudumdan derin bir coşku akıyor.

Ona bakmadan duramıyorum. Göz kamaştırıcı.

Kylee bana gülümsüyor ve ben de aradığım kişiyi bulduğumu anlıyorum. Bunun sadece randevunun başlangıcı olduğunu biliyorum ama onu tekrar öpmek zorundayım. Şu anda o dudakların tadına bakmazsam öleceğim.

Durdum ve ona döndüm.

"Oh," diyor birazdan ne olacağını anladığında şaşkın bir gülümsemeyle.

Birbirimizin gözlerine bakarken gevşek bir saç telini kulağının arkasına sıkıştırıyorum. Çenesini tutuyorum ve tatlı ağzını tam istediğim yere getirene kadar başını hafifçe yukarı eğiyorum.

İkimiz de bunu milyonlarca kez yapmışız gibi, sanki dünyadaki en doğal şeymiş gibi eğildik.

Ağızlarımız yumuşak ve ıslak bir şekilde birleşirken ilkel bir sahiplenme duygusu vücudumda kükrüyor. Bu kız benim. Tüm varlığım bunu biliyor ve tüm dünyanın bu kadının sınırlarının dışında olduğunun tamamen farkında olmasını istiyor.

Dilimle etli ağzını tadarken ve keşfederken inliyor. Devam etmek, her santimini öpmek ve yalamak istiyorum ama bunun için randevunun sonunu beklemem gerekecek.

Sonunda ayrıldığımızda doğru düzgün göremiyorum. Bu meleğe parlak gözlerle bakıyorum ve onsuz bu kadar uzun süre nasıl yaşadığımı merak ediyorum.

"Gel," diyor utangaç bir gülümsemeyle elimi tutarken ve yolda yürümeye devam ediyoruz.

Ana caddeye dönüyoruz ve ortalık cıvılcıvılcı. Sıcak bir yaz gecesi ve herkes şehirde dışarıda gibi görünüyor.

Yürürken onu bedenime biraz daha yakın tutuyorum, güzelliğini kimseyle paylaşmak istemiyorum. Bu çarpıcı kahverengi elbisenin içinde kimsenin ona bakmasını istemiyorum. O sadece benim gözlerim için.

Kylee yıllarca jimnastik yaptığı için kaslı bir vücuda sahip.

-Güçlü kollar, yuvarlak omuzlar ve kalın, sağlam bacaklar. Bayıldım buna. Şimdiye kadar gördüğüm en seksi kadın.

"Senin hareketlerini ne zaman göreceğim?" Bazı ailelerin ve çocukların oynadığı bir parkın önünden geçerken ona soruyorum.

Bana flörtöz bir bakış atıyor ve kalbim göğsümde sıkışıyor. "Ne tür hareketler?"

Aklından bile geçirme! Kendimi uyarıyorum. Sokağın ortasında taş gibi sertleşmek istemiyorum. Bu bizim ilk randevumuz.

ve toplum içinde pantolonumdan çıkan 11 inçlik bir sopayla yürümek istemiyorum.

"Jimnastik hareketlerin," diyorum ve hızla devam ediyorum. "Neler yapabildiğini görmek istiyorum."

"Öyle mi?" diye soruyor, gözlerinde muzip bir ifadeyle bana bakarak.

"İyi misin?"

Bana bir bakış attı ve ayakkabılarını çıkardı.

"Sen söyle," diyor onları göğsüme doğru atarken.

Onları alıp çimlere doğru yürümesini izlerken gülümsüyorum.

Dik durup derin bir nefes aldığıında "Dur bakalım," diyorum. "Elbisen uçmayacak mı?"

Bunu görmeyi çok isterdim ama etrafta babalar ve başka erkekler var ve bu kız tamamen benim.

"O kadar hızlı hareket edeceğim ki buna zaman kalmayacak," diyor göz kırparak.

Ona risk almak istemediğimi söylemek üzereydim ama o sadece hareket ediyor. Takla üstüne takla atmasını ve sonra kusursuz bir şekilde havada takla atıp ayaklarının üstüne inmesini hayranlıkla izliyorum. Elbisesi hiç sallanmıyor. Tüm zaman boyunca mükemmel vücuduna yapışıyor ve ben onu suçlamıyorum. Ben de olsam o seksi vücuda yapışırdım.

Sırıtarak bana döndü.

Tanrım, çok seksi. Göğüsleri akrobasi hareketlerinden dolayı biraz daha yukarı kalkmış, biraz daha dekolte görünüyor ve kahverengi saçları artık mükemmel değil. Biraz dağınık, ki bu hoşuma gidiyor. Öğleden sonra keyfi yapmış gibi görünüyor.

"Ne düşünüyorsun?" diye soruyor adımlarında bir sıçrayışla geri dönerken.

"Bence her yönden olağanüstüsün," diyorum gözlerimi biçimli bacaklarında gezdirirken. "Diğer hareketlerini görmek için sabırsızlanıyorum. Jimnastik dışı olanları."

"Şimdiye kadar iyi gidiyorsunuz Bay Hughes," diyor sırtarak. "Böyle devam edin, başaracaksınız."

"Affedersiniz," diyor bir kadın, aniden ortaya çıkarak. Kylee'ye o kadar odaklanmışım ki yaklaştığını fark etmedim ve beni ürküttü. Ben yana sıçrayınca Kylee güldü.

"Özür dilerim," diyor. "Bölmek istemezdim ama bu inanılmazdı. Ders veriyor musunuz? Sekiz yaşındaki çocuğum jimnastiğe kafayı takmış durumda ama şehirde hiç ders yok. Zoom üzerinden ders alıyoruz ama aynı şey değil. En yakın stüdyo bir buçuk saat uzaklıkta."

"Hayır, üzgünüm," diyor Kylee başını eğerek. "Ben burada yaşamıyorum. Sadece ziyarete geldim."

"Ama buraya taşınmayı düşünüyor," diyerek araya giriyorum. "Her ihtimale karşı ona telefon numaranı vermelisin."

"Oh, mükemmel!" diyor kadın çantasından bir kâğıt ve kalem çıkarırken. "Bu benim Shannon'ım için. Salıncaktaki mavi tişörtlü olan."

Sevimli çocuk. Kylee'nin jimnastik öğretmeni olmasını destekliyorum.

"Kişisel dersler ya da grup dersleri için ödeme yaparım," diyor anne. "Sizin için hangisi uygunsa."

"Oh," diyor Kylee isteksizce telefon numarasını alırken. "Ama tekrar söylüyorum, ben burada yaşamıyorum."

"Yine de," diye ekliyorum kararlılıkla.

Bana bir bakış attı. Ben de ona gülümsüyorum.

Anne ayrılmadan önce, "Eğer istersen beni ara," diyor. "Seni işe almak isterim."

Kylee ayakkabılarını benden geri alıyor ve giyiyor. Ayaklarını içeri kaydırırken gözlerim onun şımarık küçük göğüslerine kilitlendi.

"Neydi o?" diye soruyor şakacı bir şekilde, kaldırımda tekrar yürümeye başladığımızda. "O hanımefendiyi umutlandırıcaksın."

Elini tutarken, "O zaman ikimiz varız," diyorum. "Umutlarım şimdiden çok arttı."

Başını sallıyor ama restorana doğru ilerlerken gülümsüyor. Söz verdiğim gibi onu McArthur's'a hamburger ve patates kızartması yemeye götürüyorum.

Bir itfaiye aracı yanımıza yanaşırken derinden gelen bir ses "Aiden!" diye bağıyor.

Kafamı kaldırıyorum ve itfaiye şefi Graham West pencereden bana bakıyor. "Hey, Graham."

Bunun ne hakkında olduğunu zaten biliyorum.

"Kolun nasıl?" diye sordu sırtarak.

Biliyordum.

Her yaz, itfaiye departmanı şerif departmanı ile yıllık softbol maçı yapar. Dostça olması gerekir, ama çılgınca rekabet olur.

İtfaiye departmanının sadece dört üyesi var, bu yüzden her zaman iyi oyuncular arıyorlar. Geçen yıl onlar için oynadım ve dört sayı vuruşu yaptım, bu yüzden daha fazlası için geri döneceklerini biliyordum.

"Sanırım o hafta sonu meşgulüm," diyorum sırf onu kızdırmak için. "Neden?" diye soruyor sesini yükselterek.

"Şerif

İlk sana mı? O şerefsiz. Onlar için mi oynuyorsun?"

Omuzlarımı silktim.

"Hadi ama dostum," diyor yalvarmaya başlayarak. "Sen bir polisten çok itfaiyecisin!"

"Bunu nasıl anladın?"

"Bilmiyorum," diyor, çaresiz görünüyor. "Ama bizim için oynamalısın! Sen güçlü bir vurucusun."

"Bunu düşüneneğim," diyorum kız arkadaşım ile yürümeye devam ederken. "Söz vermiyorum."

Onlar için oynayacağımı zaten biliyorum ama tüm bu ilgi karşısında yıldız bir sporcu gibi hissetmek güzel.

Arkasındaki sabırsız adam korna çalmaya başlayınca el sallayarak uzaklaşır.

"Bu da neydi şimdi?" Restorana doğru yürümeye devam ederken Kylee soruyor.

"İtfaiyeciler ve polisler arasında bir softball turnuvası," diyorum. "Yaz sonunda."

Kylee etrafta konuşan dost canlısı insanlara bakıyor ve sonra bana bakıyor. "Burada herkes birbirini tanıyor mu?"

Omuz silkiyorum. "Burada büyüyen insanlar öyle düşünüyor. Buranın küçük bir kasaba havası var."

"Bunu görebiliyorum."

Umarım bu tür şeyleri seviyordur ve şehir ortamını tercih etmiyordur. Onu her yerde takip ederim ama beton bir ormanda yaşamak için çok hevesli olacağımı sanmıyorum.

"Yani..." Berber dükkanının önünden geçerken söyledim. "Şehirde jimnastik dersi yok. Bu ilginç..."

Bana sert bir bakış atıyor ama bu şakacı bir bakış. "Başlamayın, Bay Hughes. Beni hafta sonu için aldınız. Şansınızı zorlamayın."

Daha fazla zorlamıyorum ama aklımın bir köşesinde kalıcı bir varlık gibi duruyor. Buraya taşınmasının onun için ne kadar mükemmel olacağını neden göremiyor? Birlikte olmamızın.

Benim yanıma taşınabilir ve şehirde bir jimnastik stüdyosu açabilir.

Restorana uzun yoldan gitmeye karar verdim ve Archer Sokağı'na doğru yürüdüm. Mükemmel bir jimnastik stüdyosu olabilecek kiralık boş bir ticari alan var.

Umarım o da benim ona aşık olduğum kadar çabuk aşık olur.

Bu geceyi çok daha mükemmel hale getirecekti.

Sekizinci Bölüm

Kylee

"Daha önce bir yerde bu kadar çok yıldız gördüğümü sanmıyorum," diyorum muhteşem gece gökyüzüne bakarken.

Trilyonlarca parlayan yıldızın yanı sıra beni derin bir huşu duygusuyla dolduran dev bir dolunay var. Ya da belki de yanımdaki seksi adam yüzündendir. Erkeksi aurası kesinlikle hayranlık uyandırıcı.

Akşam yemeğimiz çok eğlenceliydi. Muhteşem restoranda iki saat boyunca konuştuk ve sonra kasabada yürüdük ve Aiden'in evine dönmeden önce biraz dondurma aldık.

Bu inanılmaz adamın bu güzel küçük dağ kasabasında yaşadığını bilerek eve nasıl döneceğimi bilmiyorum.

Ne yapmalıyım, eve gidip hiçbir şey olmamış gibi sıkıcı hayatımı yaşamaya devam mı etmeliyim? Her geçen dakika daha da güçlenen bu yoğun aşkı görmezden gelmeye mi çalışmalıyım? Bunun sadece eğlenceli bir kaçamak olduğuna ve başka bir şey olmadığına kendimi ikna etmeye mi çalışmalıyım? Profesyonel bir jimnastikçi bile böyle bir zihin jimnastiği yapamaz.

"O boş stüdyo hakkında ne düşünüyorsun?" Aiden viskisinden bir yudum alırken soruyor.

Sanki neyin peşinde olduğunu çok iyi biliyormuşum gibi bir bakışla ona dönüyorum.

"Ne?" diye masumca soruyor.

Ona sırtıtıyorum. "Biliyor musun?"

Kendi kendine gülüyor ve ardından muhteşem gece gökyüzüne bakarken içkisinden küçük bir yudum alıyor.

Aiden ay ışığında çok güzel. Sanki yüzünün yontulmuş kıvrımları ve çizgileri ay tarafından aydınlatılmak için tasarlanmış gibi.

Ne düşündüğünü merak ederken yüzünün yan tarafına bakıyorum. Kulağa tuhaf gelebilir ama keşke tek bir kişi olabilsek ve birbirimizin zihnini okuyabilsek. Aramızda hiçbir sır olmasını istemiyorum.

"Ne düşünüyorsun?" Aklına giremediğim için hayal kırıklığına uğrayarak soruyorum.

"Bilmiyorum," diye fısıldıyor bardağını daire şeklinde döndürürken, şingırdayan buz küpünün hareketini izliyor. "Sadece tüm bu saçmalıkları bir kenara bırakabilmeyi diliyorum."

"Ne saçmalığı?" Yanlış bir şey mi söyledim diye merak ederek soruyorum.

İç çekiyor ve sonra o yumuşak mavi köpek yavrusu gözleriyle bana bakıyor. Kalbimin küçük bir top gibi sıkışmasına neden oluyorlar.

"Sonunda birlikte olacağız, Kylee," diyor sert bir ses tonuyla.

Kendime rağmen gülüyorum. " yle mi?" "Evet."

G lm yor. Çok ciddi görünüyor.

"Artık önümüzdeki bir yılı gidip gelerek geçirebiliriz," diyor o ölümcül gözleriyle ruhumu delerken. "Araba sürmek.  zlemle. Özlem. Birbirimizi görmeden uzun haftalar geçirebiliriz. Soğuk yataklarda yalnız gecelerle kendimize işkence edebiliriz. Dışarıda bize daha uygun olabilecek başka biri varmış gibi davranabiliriz. Kaderimizde birlikte olmak yokmuş gibi davranabiliriz. Kaderimiz yıldızlarda yazılmamış gibi davranabiliriz."

Kalbim k t küt atarak onu dinlerken daha da yakla ıyorum.

"Tüm bu saçmalıklara katlanabiliriz," diye devam ediyor. "Ve senin jimnastik  đretmen için mükemmel stüdyoyu kaybedebiliriz. Birlikte geçireceğimiz paha biçilmez bir yılı kaybedebiliriz. Ya da..."

Sandalyem neredeyse devrilene kadar daha da yakla ıyorum. "...Ya da, saçmalamayı kesip kendimize itiraf edebiliriz

Zaten çok net olan bir şeyi. Biz-" "Birbirimize aitiz,"
ikimiz de aynı anda söylüyoruz.

Uzun süre birbirimize bakıyoruz ve birden her şey netle iyor. Onun gördüğünü ben de görüyorum. En azından görmek istiyorum.

Kaderimizin, onun da inandığı gibi yıldızlarda yazılı olmasını istiyorum.

Ama normalde maceracı bir tip deđilimdir. Atlamadan önce uzun uzun d   n r m ve bu benim için tamamen yeni bir alan. Bu gerçekten bilinmeyene atlamak.

"Olduğu gibi değilmiş gibi davranmayalım," diyor beni j leye  eviren bir bakışla. "Seninle geçirdiğim her saniye çok değerli, Kylee. Hiçbirini bo a harcamak istemiyorum."

Ayağa kalkıyor ve önüme geçiyor. Ne diyeceğimi bilemeden ona bakarken tüm vücudum karıncalanıyor. İstiyorum ki

ama endişeli beynim inatçı bir canavar. Her zaman temkinli kalbime karşı galip gelmiştir.

"Henüz hayır deme," diyor önümde dizlerinin üzerine çökerken. "Hiçbir şey söyleme. En azından bu gece. En azından tamamen benim olduğun inanılmaz bir gece geçirmeme izin ver."

Sesim gitti. Yok oldu. Ay ışığında parlayan o rüya gibi mavi gözler beni esir alırken tek yapabildiğim başımı sallamak.

Öne eğiliyor ve beni öpüyor. Ben inleyene kadar yumuşak ve nazıkçe öpüyor, sonra içindeki açlığın uyandığını hissediyorum. Güçlü elleri kalçalarımın yukarı kayıyor, kalçalarımın geldiklerinde tutuşu sıklaşıyor.

Kudurmuş bir sıcaklık içimi parçalıyor. Bu seksi adamı yutmak istiyorum. Onun beni tüketmesini istiyorum.

Dilimi ağzına sokuyorum ve tadıyla inliyorum. Kalçalarım koltukta yuvarlanıyor, amım yanıyor.

"Çok seksisin," diye homurdanıyor uzaklaşırken ve boynumu öpmeye başlıyor. "Sence ben seksi miyim?"

"Evet," diye inliyorum, başım geriye düşerken neredeyse nefes nefese kalıyorum. "Çok ateşlisin. Ben bile..."

Kendini beğenmiş seksi bir sırtış var yüzünde, çekilip gömleğini alırken.

"Evet," diye fısıldıyorum onu çıkarıp arkama atarken. Gözlerim çıplak gövdesinde geziniyor, amım zonklarken her nefis santimi içine çekiyor. Güçlü, gergin kaslar ve dövmeli bir ten. Omuzları çok büyük ve geniş. Kolları mükemmel. O göğüs... Tanrım, o göğüs...

Başımı döndürüyor. Düzgün düşünemiyorum.

Yaptığı her harekette karın kaslarının sıklaştığını ve gerildiğini görünce ağzım sulanıyor.

"Dokunmak ister misin?" diye soruyor gırtlaktan gelen derin bir sesle.

Konuşamıyorum, o yüzden sadece başımı sallıyorum.

Bileğimi tutup elimi sıcak karnına doğru çekerken o seksi, kendinden memnun sırtış geri geldi. Sert çıkıntılarını ve derin vadilerini hissettiğimde boğazımdan küçük bir inilti kaçıyor. Bu muhteşem adamın benden hoşlandığına hâlâ inanamıyorum. Neler oluyor?

"Bana istediğin kadar dokunabilirsin," diyor ellerini tekrar kalçalarımın üzerine kaydırırken. "Bana istediğin her yerde dokunabilirsin. Sonsuza kadar."

Ellerimi omuzlarına ve sert kollarına doğru kaydırırken sertçe yutkunuyorum. Çok büyük ve genişler. Karmaşık dövmelerine bayılıyorum. Her birinin hikâyesini duymak istiyorum ama şimdi zamanı değil.

"Sana dokunmam hoşuna gidiyor mu?" diye hırlayarak soruyor parmaklarının ucu elbisemin altından kayarken.

Tenini tenimde hissettiğimde kalbim çarpıyor. Beni çok ıslatıyor. Böyle devam ederse, kaçınılmaz olarak külotuma ulaştığında onu sıırılsıklam bulacak.

"İstiyorum," diye soluyorum koltukta kayarken. Gözlerinin elbisemin altına inişini izlerken meme uçlarım sertleşiyor. Elleri daha da içeri kayarken dudaklarını yalıyor.

Avuçlarının çıplak tenimde kaydığını hissettiğimde nefesim kesiliyor. Bu seksi adam külotumun kenarlarından tutuyor ve aşağı çekmeye başlıyor.

O kadar ıslağım ki, o güçlü sert eller onları çekip çıkarmadan önce bir saniyeliğine tümseğime yapışıyorlar.

"Sen benimsin, Kylee," diye homurdanıyor elbisemin altından külotumu çekip çıkarırken. "Bu gece, bunu göreceksin."

Şehvet dolu beklenti ve yoğun arzu beni doğru düzgün düşünemeyecek hale getirene kadar dolduruyor. Tek yapabildiğim, külotumu bacaklarımdan ve ayaklarımdan aşağı çekerken şaşkın bir hayranlıkla izlemek.

Onları toparlıyor ve sanki hep onunmuş gibi cebine atıyor.

"Güzel yüzünü gördüğüm andan beri seni düşünmeden edemiyorum," diyor o büyük eller kayarken

çıplak bacaklarıma geri döndü. "Sana kafayı taktım, Kylee. Seni tamamen kendime istiyorum."

Elleri elbisemin altına doğru kayarken sandalyeye gömülüyorum. Artık üzerimde külot yok. Aramızda hiçbir şey yok. Yukarı doğru hareket ettiği her santim, tenimde şehvetli bir ateş yalaması gibi.

Onu durdurmayacağım. Bana ne isterse yapabilir. Ben tamamen onunum. Sadece onu memnun etmek istiyorum. Onun iyi kızı olmak istiyorum.

Bu sefer elbisem kalın kollarının etrafında toplanıyor. Ellerini kalçalarıma doğru kaydırırken yükselmeye başlıyor.

Dizlerinin üzerinde duruyor ve dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdiriyor. Beni öldürüyor.

Sıcak nefesi tenimi gıdıklıyor. Amım daha önce hiç olmadığı kadar zonkluyor. Onun için çaresizim. Onun için çaresizim.

"Bana o küçük tatlı amcığını gösterecek misin?" diye homurdanıyor.

Büyüleyici mavi gözlerine bakarken başımı sallıyorum.

"O zaman göster bana bebeğim," diye fısıldıyor. "Seni görmek için ölüyorum."

"Sadece, ben hiç..." Kelimelerin geri kalanı boğazımda düğümleniyor.

Bana öylesine yoğun bir şekilde bakarken çenesi geriliyor ki ürperiyorum. "Bakire misin?"

Sertçe yutkunuyorum ve aldırmayacağını umarak başımı sallıyorum. Sadece onun tek olduğunu bilmesini istedim.

"İşte benim iyi kızım," diye fısıldıyor.

Öne atılıyorum ve dudaklarımı onunkilere yapıştırıyorum, onu ruhum yanıyormuş gibi öpüyorum.

Kendimi hiç kimseye şu anda hissettiğim kadar yakın hissetmemiştim. O ve ben biriz. Ruhlarımız bir ve aynı. Bedenlerimizin birbirini yakalamasının zamanı geldi.

"Seni istiyorum," diye fısıldıyorum uzaklaşırken. "Senin olmak istiyorum."

"Zaten öylesin," diye homurdanıyor vücudunu aşağı indirirken. Sandalyeme geri gömülüyorum ve elbisemi belime kadar iterken inliyorum.

Beni ortaya çıkarırken serin hava yanan amımı gıdıklıyor. Gördükleri hoşuna gitmez diye gözlerimi kapatmak istiyorum ama zorla açıyorum ve Aiden'in yüzüne kilitliyorum.

"Çok güzel," diye fısıldıyor çıplak seksime huşu içinde bakarken. Sanki hiç gözünü ayırmayacakmış gibi bakıyor. Sanki bu manzaradan hiç bıkmayacakmış gibi.

"Oh!" diye haykırıyorum, başını öne doğru getirdiğinde vücudum kasılıyor.

Gözlerimi sımsıkı kapatıp öfkeli bir bekleyiş içindeyim. Ne beklemem gerektiğini bilmiyorum. Ne yapacağımı da bilmiyorum, bu yüzden donup kalıyorum ve kalbim küt küt atarak bekliyorum.

Sıcak dili değdiğinde, tüm o gerginlik ve stres anında eriyip gidiyor. Dilini içime kaydırıp kıvrımlarımdan yukarı doğru çekerken tüm vücudum gevşiyor. Klitorisimi kaplarken bacaklarım titriyor, öpmeden önce diliyle hafifçe vuruyor.

Bu güzel adamın başının bacaklarımdan arasında, dilinin her yumuşak turunda sallanışını izlerken her yerim ağrıyor.

Yumuşak ve yavaş gidiyor, bana narin bir çiçek gibi davranıyor.

İlk seferim olduğunu biliyor ve ağırdan alıyor.

Ama yapmasını istemiyorum. Kendini tuttuğunu söyleyebilirim ve bu hoşuma gitmiyor. Benimle tamamen birlikte olmasını istiyorum. Her şekilde.

"Sorun yok," diye fısıldıyorum ellerimi gür saçlarının arasına sokarken. "Kendini tutmana gerek yok. Bunu kaldırabilirim, Aiden."

Islaklığımı ağzının her tarafına yayarken o yoğun mavi gözler benimkilere dikiliyor. Sözlerimi düşünürken kalın sakalları kalçalarımı gıdıklıyor.

"Sorun yok," diye onu rahatlatıyorum. "Kendin ol. Tek istediğim bu. Tek istediğim gerçek sen."

Dizlerinin üzerinde doğruluyor ve beni sert ve kaba bir şekilde dudaklarımdan öpüyor. Dudaklarında kendimi

tadarken inliyorum.

ve dil.

Öpücük çok hızlı bitti, ama tekrar aşağı inip amımı yalayıp yutmaya başladığında o güzel ağız tekrar üzerimde buluyorum.

Kendini tutmuyor. Sanki bunun için ölüyormuş gibi amımı yalıyor. Sanki beni boşaltmak dünyadaki en önemli şeymiş gibi.

Güçlü eller aniden kalçalarımın iç kısmını kavırıyor ve ağızına daha iyi erişim sağlamak için bacaklarımı ayırıyor.

Zevk çok yoğun. Sandalyemin kenarlarına tutunuyorum ve amım ona fışkırırken asılıyorum. Sırılsıklam oluyorum ve bu adam buna bayılıyor, ona verdiğim her damlayı yalayıp yutuyor.

Bir saniye titriyorum, bir saniye sonra gerginleşiyorum. Her yerdeyim, hayal ettiğimden daha yüksek sesle inerken mümkün olduğunu düşünmediğim vahşi hisler yaşıyorum.

Derin inlemeler, ağrıyan klitorisime odaklanıp yalayarak, emerek ve zevkle alay ederek yüksek sesli çığlıklara dönüşüyor.

İnanılmaz biri. Bu adama bayılıyorum.

Sıcak ağız hiç durmadan hareket ediyor. O dil büyülü.

Başım geriye doğru uçuyor ve yoğun bir orgazm birdenbire ortaya çıkıp durdurulamaz bir dalga gibi içimden geçerken çığlık atıyorum.

Aiden'ın ipeksi saçlarından iki avuç tutuyorum ve ağızına boşalırken onu kendime doğru çekiyorum. Yavaşlamıyor ya da durmuyor. Sadece beni yalıyor, zevki ortaya çıkarıyor ve yoğunluğu artırıyor.

Durmasını bekliyorum ama durmuyor. Ta ki ikincisi bana çarpana ve o büyülü dudakların üzerine bir kez daha boşalana kadar.

O zaman bile, ben onu itip durması için yalvarana kadar devam ediyor. Çok yoğun. Çok fazla.

Ama ağızı beni terk eder etmez, onu tekrar üzerimde istiyorum.

Onu içimde istiyorum.

Ve bunu şimdi istiyorum.

Dokuzuncu Bölüm

Aiden

Islak ağzımı elimin tersiyle silerken, önümdeki bu seksi küçük fıstığa açlıkla bakıyorum. Kahverengi elbisesi beline kadar sıyrılmış, bacakları açık, parıldayan amcığı tam teşhirde ve o büyük, parlak, şehvet dolu gözleri sanki merak ediyormuş gibi bana bakıyor

Şimdi ne yapacağımı.

Onun lanet dünyasını sallayacağım. Yapacağım şey bu.

Sikim pantolonumun içinde kaya gibi. Hiç bu kadar sert olmamıştım.

Başımı kalçalarının arasına soktuğum ve dilimi tatlı sulu amcığın gömdüğüm süre boyunca sikim ağrıyor ve ön sperm sızdırıyordu. Boxer külotumun içinde yapış yapış ve ıslak olduğunu hissedebiliyordum.

Kylee bana bakıyor - tokama uzanırken o iri Bambi gözleri sert karnımda ve bükülmüş kollarımda geziniyor.

Deri kayışı çıkarıp pantolonumun düğmelerini açarken gözlerim yine onun güzel küçük amcığın kayıyor.

Fermuarımı indirirken "Bana nasıl dokunduğunu göster," diye homurdanıyorum.

Parmaklarını yalıyor, bu da beni inletiyor ve sonra kalbim ağrırken ve sert horozum öfkelenirken klitorisini ovmaya başlıyor. Bu şehvetli gösteri beni o kadar büyülüyor ki -göğsünü tutup inlerken onu izliyorum- neredeyse ne yaptığımı unutuyorum.

Pantolonumu indirip içinden çıkarken "İşte bu," diye homurdanıyorum. Sikim boxer külotumun içinde büyük bir çadır kuruyor. İç çamaşırımı yavaşça aşağı çekerken gözleri ereksiyonuma takılıyor. Şişmiş başım malzemeye takılıyor ve sonra aniden gevşeyip yukarı fırlıyor ve Karın kaslarım.

"Oh," diye inliyor amını daha sert ovalarken.

Onu ilk kez yatağa atmalıyım -bunu biliyorum- ama kendimi ona gitmekten alıkoyamıyorum. Burada, yıldızların altındaki تنها balkonda onun ırzına geçme isteğime engel olamıyorum.

"Buraya gel," diye homurdanarak uzanıp onu oturduğu yerden kaldırıyorum.

Sandalyeme oturup onu üstüme yatırdığımda inliyor, böylece büyük çerçeveme biniyor. Islak yarığı sert shaftımın üzerine iniyor ve ikimiz de bunun ne kadar iyi hissettirdiğine inliyoruz.

"Hoşuna gitti mi?" Kalçalarını sallayıp bakire amını shaftım boyunca kaydırırken inliyorum.

Daha sert sallanırken gözleri kapanıyor ve ağzı açık kalıyor. "Bu çok iyi, Aiden. Çok iyi hissettiriyor."

Böyle devam ederse, daha içine girmeden boşalacağım.

Düz avucumu sırtından yukarı kaydırıp elbisesinin fermuarını tutuyorum. Yavaşça, vücudunun etrafında gevşeyene kadar aşağı çekiyorum.

Bütün gün onun göğüslerini görmeyi hayal ettim. Bir saniye daha bekleyemem.

"Kollarını kaldır bebeğim," diye emrediyorum elbisesini tutup üzerinden çekerken. Elbisesini boş sandalyeye bırakırken dağınık saçları ve ateşli gözleriyle vahşi bir kadın gibi görünüyor.

Masumiyetle dolu olduğunu biliyorum ama şu anda sütyeninden başka bir şey giymediği için hiç de masum görünmüyor.

"Beni çok sertleştiriyorsun," diyorum sütyeninin kopçasına hafifçe vururken. "Küçük amını sikime sürtmeyi seviyor musun?"

"Evet," diye inliyor. "Çok iyi hissettiriyor."

"İçine girene kadar bekle bebeğim. İkimiz de bunun kadar tatlı bir şey hissetmedik."

Sütyenini çıkarıp yere bırakıyor. Ellerim ve gözlerim doğrudan göğüslerine gidiyor. Hayal edilebilecek en mükemmel küçük pembe meme uçlarıyla çok dolgun ve tatlılar.

"Oh, Aiden," diye inliyor, sert bir meme ucunu ağzıma alırken ellerini saçlarımda gezdiriyor. Birkaç dakika boyunca çıplak göğüslerini keşfediyorum -biri sonra diğeri- ta ki kalçalarını sabırsızlıkla sallayıp sikim için inleyene kadar.

"Onu içinde istiyorsun, değil mi bebeğim?"

"Evet," diye inliyor sesinin tonuyla. "Çok kötü..."

Ben uzanıp sert sikimi tutarken kalçalarını kaldırıyor. Amının suyuyla ıslanmıştı.

"O zaman bir saniye daha beklemeyelim," diye homurdanırken büyük ucu onun sıcak, ıslak, bakir girişine yönlendiriyorum. Hemen, inanılmaz derecede sıkı olacağını söyleyebilirim.

İlk kalın inç içeri girdiğinde vücudu geriliyor.

"İşte böyle bebeğim," diye fısıldıyorum ona, devam etmesi için teşvik ediyorum. "Bunu alabilirsin. Bu senin için yapıldı."

Keskin bir nefes alıyor ve sonra aşağı doğru iterek birkaç santim daha alıyor. Kıçını tutuyorum, onun gibi narin bir meleğe davranmak istediğimden daha sert sıkıyorum. Ama amı o kadar sıkı ki kendimi durduramıyorum. Şaftımı sıkıyor.

"Tanrım, çok iyi hissediyorsun," diyorum inleyerek, başımı geriye atıp onun güzel yüzüne bakarken. Kocaman sikime alışmak için çok çabalıyor. Onun için acı verici olduğunu biliyorum. Ben uzun ve kalınım, o ise bakır ve sıkı. Şimdiye kadar inanılmazdı.

"Aynen böyle," diyorum, biraz daha aşağı inerken onu teşvik ediyorum. "Çok iyi bir kız oluyorsun."

Ağzı açılıyor ve sert aletim içinde ekstra hassas bir noktaya çarptığında nefesi kesiliyor.

Yavaş gitmek gittikçe zorlaşıyor. Artık dayanamıyorum. Kıçını kavradım ve yukarı ittim, horozumu tatlı küçük vücuduna gömdüm. Amının her santimini doldururken ikimiz de haykırıyoruz.

Bunun ne kadar önemli olduğunu anladım. Bu meleğin bekareti bende. Onun kirazı her zaman benim olacak.

Onun amını sahiplendim ve asla vazgeçmeyeceğim. O benim.

"Sür beni," diye emrediyorum dişlerimi sıkarak. "Erkeğinin koca sikine bin."

Omuzlarıma tutunuyor ve kalçalarını sallamaya başlıyor. İlk başta biraz, ama sonra bana tam anlamıyla binmeye başladı, tatlı ıslak amını shaftımda yukarı ve aşağı kaydırıyor.

"İşte böyle," diyorum, önümde zıplayan göğüslerinin seksi görüntüsüyle büyülenmiş bir halde. "Aynen böyle, bebeğim."

O bir tanrıça. Hepsi bu kadar.

Sikimin üzerine çöküyor ve amını bana sürtüyor, klitorisini sikimin tabanına sürtüyor.

Bu kızı çiftleştireceğim.

Büyük yükümü onun bekleyen rahmine doğru hedefliyorum.

İçine bir bebek sokmak istiyorum.

Cazip bir düşünce zihnime girdiğinde, orada gömülü kalıyor.

Tohumum onun içine ekilene kadar nefes alamayacağım. Bunu biliyorum.

"İçeri giriyoruz," diyorum kıcını tutup ayağa kalkarken. Onu kaldırdığımda bir iniltiyle bana yapıştı, sert horozum hala onun derinliklerine gömüldü.

Kylee yüzünü boynuma gömüyor ve ben onu yatak odama taşırken durmadan inliyor.

Bu kızın içine girmeliyim. Onu sertçe sikmeliyim. Onu yetiştirmeliyim.

Onu yatağıma indirdim ve sonra sertçe itmeye başladım. onun sulu küçük bakire amına.

"Oh," diye haykırıyor sırtını yatağa yaslayarak. "Oh, çok büyüksün."

Yavaşlamam gerektiğini biliyorum. İstiyorum ama yapamıyorum. Ağırdan almaktan bıktım.

Kızım bunu bir şampiyon gibi kabul ediyor, inliyor ve ben birbiri ardına sert bir itme ile derinlere girerken kıvranıyor. Sallanan göğsünü tutuyorum ve amı shaftımın etrafında kenetlenirken gücümü hissetmesine izin veriyorum.

Eski tişörtlerimden birini giymiş, hamile karnıyla evimin etrafında dolaşırkenki görüntüsü zihnimi dolduruyor.

Onu çiftleştirmek için hayvani bir ihtiyaç uyandırıyor. Beni hırlatıyor. Beni çıldırtıyor. Tek istediğim bu.

Kalçasını tutup vücudunu yukarı doğru eğdiğimde haykırıyor, böylece daha derine girebiliyorum.

Çılgılık atıp ü z e r i m e boşalana kadar kalçalarımı sert ve acımasızca pompalayarak amcığının içine giriyorum.

"Oh, Aiden!" diye bağılıyor, amcığı shaftımı daha önce hiç olmadığı kadar sıkıyor.

Orgazm olurken yatakta şiddetle sarsılmasını izlerken, daha da iyi hissedebilmesine şaşırarak dişlerimi sıkıyorum

onu tüketir.

Çok iyi hissettiriyor ve kendi orgazmımı karanlıktan yukarı fırlatıyor. Kalçasını tutuyorum, sertçe itiyorum ve kızımın derinliklerine boşalırken bir kükreme çıkarıyorum.

İçimdeki her şeyi ona boşaltırken birbirimize sarılıyoruz.

Sikim son bir kez zıplıyor ve biraz daha tohum dökülüyor.

Umarım bu yeterli olur. Umarım tam olarak gitmesi gereken yere gider.

"Buraya gel," diye fısıldıyor beni üzerine çekerken. Ağırlığımın altında ezilmemesine dikkat ederek kollarına yığılıyorum.

Hala onun içindeyim, sırtımı kaşımaya başladığında, tırnaklarını tenimde aşağı yukarı sürüklediğinde, bu kadar bağlı olmanın tadını çıkarıyorum.

O artık benim.

Sonunda arzuladığım şeye kavuştum, kendi meleğime. Ve onu asla bırakmayacağım.

Onuncu Bölüm

Kylee

Gözlerimi açıp esniyorum, sanki komadan yeni uyanmışım gibi hissediyorum. Hayatım boyunca hiç bu kadar derin uyuduğumu sanmıyorum.

Yumuşak ve sıcak yatağında uzanırken içimde tam bir tatmin duygusu uğulduyor.

Aiden yanımda uyuyor, yüzü diğer tarafa dönük. Kocaman sırtı aldığı her ağır nefeste bir aşağı bir yukarı sallanıyor. Uyuyan bir deve benziyor.

Komodinden telefonumu aldım ve - Bu da ne?!
10:23?

Hiç bu kadar geç yattığımı hatırlamıyorum. Şoktayım.

Sanırım bütün gece kocaman yaraklı, iri yarı bir dağ adamı tarafından sikilirsən böyle oluyor. Bir kızdən birazını alır.

Uyuyan dev kıpırdanıyor ve sonra dönüyor. Çok sevimli. Gözleri sersemlemiş ve beni görünce uykulu bir şekilde gülümsüyor.

"Günaydın," diye homurdanıyor, sesi normalden daha derin ve cızırtılı. Saçları darmadağın ve kendimi onun üzerine tırmanıp her yerini öpmekten alıkoymam gerekiyor.

"Günaydın," diyorum utangaçça, yanaklarım kızarmayı çoktan geçmiş olmasına rağmen kızarıyor.

"İyi uyudun mu?"

Onu izlerken yastığa başımı koyuyorum.

Esniyor ve o büyük kaslı kollarını geriyor. Çarşaf lar hareketle birlikte gövdesinden aşağı kayıyor ve ben göğsünü ve karın kaslarını çarpıcı bir şekilde görebiliyorum.

Bu uyanmak için kötü bir yol değil. Hiç de değil.

Saat 4:30'da karanlıkta kalkıp jimnastik antrenmanına gitmekten iyidir. Böyle uyanmayı haftanın her günü eski hayatıma tercih ederim.

Yatakta uzanmış, şu anda muhtemelen berbat bir halde olmama rağmen dünyanın en güzel şeyiymişim gibi beni izliyor. Arkasındaki kocaman pencereden dağların muhteşem manzarası görünüyor ve içimde tüm bunları bırakıp gidemeyeceğime dair sarsılmaz bir his var.

Aiden hakkında her şeyi bilmiyor olabilirim ama hayatımın yeni bölümünün onunla ilgili olmasını istediğimi biliyorum. Hayatımın geri kalanında onun ana karakterlerden biri olmasını istiyorum.

Sürekli karın kaslarına baktığımı görüyor ve gülümsüyor.

"Dokun onlara," diyor bileğimden tutup elimi sert karnına koyarken. "İstediğini biliyorum."

Elimi baklavalarda gezdirirken sırtıyorum. Ona dokunmanın neden bu kadar eğlenceli olduğunu bilmiyorum ama öyle.

Elim çok aşıya iniyor ve sikinin başını okşuyorum. Amımın canlanmasına neden olan derin bir erkeksi inilti çıkartıyor.

Zaten kaya gibi sert ve gitmeye hazır.

Önce elimi uzaklaştırıyorum ama sonra buna gerek olmadığını fark ediyorum.

Kendimi toparlamak için derin bir nefes alarak parmaklarımı sıcak çarşafın altına kaydırıyorum ve elimi onun kalın, sert aletinin etrafına sarıyorum.

Sıkıyorum ve homurdanıyor.

"Sen bir meleksin," diyor çarşafı aşıya çekerken.

Onu gördüğümde nefesim kesildi. Yani, dün gece görmüştüm ama karanlıktı ve sabah güneşinin tüm ışıklarıyla yüzümün önünde değildi.

Çok güzel. Gözlerimi ondan alamıyorum.

Büyük şaftını tabanından yuvarlak tepesine kadar okşarken ağzım sulanıyor, çıkardığı derin ve gür seslere bayılıyorum.

Yap, diyorum içimden, kendimi zorluyorum.

Gerginim ama yine de biraz daha ileri gidip onu ağzıma alıyorum. Dudaklarım geriliyor ve büyüklüğünden neredeyse öğüreceğim, ama yine de onu daha derine itiyorum.

Onu memnun etmeyi çok istiyorum. Bu işte uzman olmak istiyorum.

Şaftını dilimle kaplarken ve ağzıma girip çıkmasını kolaylaştırırken ağır nefesleri sert ve dalgalı çıkıyor. Pre-cum'un tuzlu tadı dilimin üzerinde kayıyor ve bana bir şeyleri doğru yaptığımı söylüyor.

Ona iyi olup olmadığını sormak üzereydim, ama başımı kaldırıp beni izlerken gözlerindeki yoğun şehveti gördüğümde, iyi olduğumu anladım.

Elleri saçlarımda sıkılaşıp ve vücudu sarsılana kadar onun büyük ve güzel sikini emiyorum. Onu beklerken açlıkla iniliyorum...

Aiden horozunu ağzımın derinliklerine iterken homurdanıyor ve sıcak yükünü serbest bırakıyor. İçerken gözlerim sulanıyor

Her düşüşümde buradan ayrılamayacağımı biliyorum.

Bu adamı bırakamam.

Biz birbirimiz için yaratılmışız. Her şey yerli yerine oturuyor.

Potansiyel jimnastik stüdyosu, bu sevimli kasaba, bana doyamayan bu mükemmel dağ adamı.

Benim yerim burası.

Olmak istediğim yer orası. Aiden.

Bir aile.

Yeni bir hayat.

Yeni bölümüm şimdi başlıyor.

Sonsöz

Kylee

Bir yıl sonra...

"A Gergin misin?" Ben stüdyoya bakarken Aiden soruyor.
Her şey görünüyor Yani temiz ve
Temiz.

Her şey yepyeni olduğu için.

Hayatımda hiç bu kadar kusursuz bir denge tahtası görmemiştim. Orada öylece duruyor ve kasabanın kızlarının tökezleyip düşerken dizlerini kırmalarını ve dirseklerini çarpmalarını bekliyor.

"Biraz," diyorum her şeyi kavrarken. "Ama heyecanlıyım."

Paspas yığınının üzerinde asılı duran özel yapım tabelaya bakarken "Harika görünüyor," diyor. Greene Dağı

Jimnastik. "İnanılmazsın."

Etrafıma bakarken gülümsüyorum. Sanırım bu durumda onunla aynı fikirde olmalıyım.

Kendi işimi açmakla ilgili hiçbir şey bilmiyordum ama her şeyi hallettim. Yeri kiraladım, stüdyoyu kurdum, işimi birleştirdim, tüm ekipmanı satın aldım, pazarlamayı ayarladım ve tüm sınıfları ayırttım.

Aiden destek ve cesaretlendirme için oradaydı ama bu tamamen bendim.

Hayatımda yeni bir sayfa açmanın zamanı geldi.

Bu işe başlarken Aiden yanımda olduğu için çok mutluyum. O inanılmazdı.

Greene Dağları'nda kendime kalacak bir yer bulana kadar onunla sadece birkaç gün kalmam gerekiyordu ama asla ayrıldım. Asla ayrı kalamazdık.

Beni aç kurt sürüsünden kurtardığı ilk günden beri masalsı bir aşk yaşıyoruz.

Hiç arkama bakmadım.

"Belki de kendi jimnastik takımımızı kurmaya başlamalıyız," diyor Aiden o boğuk sesiyle. O boğuk sesin ne anlama geldiğini bildiğim için vücudum karıncalanıyor.

Güçlü eli kalçama kayıyor ve dudaklarımdan boğucu bir inilti çıkarken bedenim ona yaslanıyor.

"Yeni paspaslarımın üzerinde olmaz," diyorum sırtarak kucağına dönerken.

Elleri kışıma kayıyor ve beni kendine doğru çekiyor. Sikiinin zaten kaya gibi sert ve benim için hazır olduğunu hissettiğimde küçük bir çığlık attım.

"Nerede o zaman?" diye soruyor sırtarak. "Denge tahtasında mı?"

"O kadar çevik değilsin," diye takılıyorum ona. "Ve stüdyo açılmadan bir gece önce kalçamı kırmak istemiyorum."

"Bir yer seçsen iyi olur," diyor boynumu öpmeye başlarken. Başım yana doğru yuvarlanırken inliyorum.

"Çünkü senin için ölüyorum."

"Arkadaki ofis," diyorum nefes nefese bir ses tonuyla.
"Masamın üstünde."

Sorun olmaz. Hiçbir çocuk onun yakınında olmayacak.

Beni kucağına alıp arkaya götürürken hırlıyor ve bana tecavüz ediyor. Bacaklarımı onun kocaman vücuduna doluyorum ve giderken boynunu öpüyorum.

Vücudum onun için yanıyor. Amım yanıyor.

Beni yepyeni ofisime taşıyor, masamın üzerine yatırıyor ve eteğimin altına uzanıyor.

"Oh, kahretsin," diye inliyorum elinin iç çamaşırımın içine kaydığını hissettiğimde. Külotumu yana doğru çekerken büyük parmak eklemleri ıslak amımı sıyrıyor.

Çoktan kemerini tırmalamaya, kocaman sikini kurtarmaya çalışıyordum. Sonunda çıkardım ve onu içime yönlendirdim.

Kalçalarını sert bir şekilde pompalayarak ağrıyan amımın içine giriyor.

İnanılmaz bir his.

Ona sarılırken bacaklarımı etrafına sarıyorum - sert aletini içimde tutuyorum.

Bu dolu olma hissini seviyorum.

Tamamlanmış olmayı. Çok sevilmeyi.

Bu adam inanılmaz.

Yarın sabah kapıları açtığımda burası heyecan çığlıklarıyla dolu olacak, ama şu anda kapılar kilitliken, iri yarı dağ adamım benimle uğraşırken burası tutku çığlıklarıyla dolu.

Koca sikinin her yerine boşaldım ve sonra yorgunluktan masamın üzerine yığıldım. Sıcak yükünü içime boşaltırken iri vücudu titriyor. Bu çok seksi bir görüntü. O kadar muhteşem ki.

Onun gürültülü orgazmından kurtulmasını izlerken sözleri kafamın içinde cınlıyor.

Belki de kendi jimnastik takımımızı kurmaya başlamalıyız.

Son zamanlarda giderek daha fazla çocuk sahibi olmaktan bahsediyor, ancak spor salonunu açmaya o kadar odaklanmış ve stresliydim ki onu gerçekten ciddiye almıyordum.

Şimdi hazır olduğuna göre, dinlemeye başlıyorum. Bu adamla çocuk yapmak kulağa eğlenceli geliyor.

Onu yakında kabul etmek zorunda kalabilirim.

İçimden çıkmaya çalışıyor ama bacaklarımı etrafına sarıp onu bir süre daha içeride tutuyorum. Yüzümdeki ifadeyi görünce sırtıyor.

"Daha işimiz bitmedi." diyen bir bakış.

Belki de şimdi onu ikna etmeliyim.

Sonsöz

Aiden

Üç yıl sonra.

"W Ögle yemeği için ne istersiniz?" Colin ayaklarını masanın üzerine koyarak sandalyeye uzanırken soruyor.

Belediye başkanının belediye binasındaki tozlu bir depoda bulduğu büyüleyici eski bir kasaba haritasını inceliyorum. Bunu bana geçen hafta verdi ve o zamandan beri buna takıntılıyım. "Pizza," diyor Julian tenis topunu kendine doğru atarken

Charlie yerde izlerken.

"Üç gün önce pizza yedik," diye homurdanıyor Colin.
"McArthur'dan hamburger almayı düşünüyorum."

Arama Kurtarma'daki iş arkadaşlarımın pizza mı yoksa hamburger mi daha iyi tartışmalarını yarı dinlerken, haritayı kesen bir nehir boyunca parmak uçlarımla iz sürüyorum.

Kasım ayının sonlarında bir Salı günü ve tüm turistler gitmiş. Burada yılın en sakin zamanı olduğundan bugün birinin kaybolma ihtimali, bu ikilinin ne yiyecekleri konusunda anlaşmaları kadar olası.

Julian tenis topunu defalarca havaya fırlatırken, "Tembel kışını buraya getirene kadar patates kızartmaları vıcık vıcık olacak," diyor. "Pizza sıcak ya da soğuk iyidir."

"Ne düşünüyorsun, Aiden?" Colin bana soruyor. "Eşitliği bozan sensin. Tatsız tuzsuz pizza mı yoksa sıcak sulu hamburger ve çıtır patates kızartması mı?"

"Soğuk patates kızartması," diye araya giriyor Julian.

"Oyumu Cliffside Taverna'dan denizaltılara veriyorum," diyorum, sırf onları daha da kızdırmak için.

Bu onları kızdırır ve yeni bir tartışma ve şikayet turu başlar.

Biraz harekete ihtiyacımız var. Günler uzadığında yılın bu zamanı hep zor geçer. Ama sanırım bizim için sıkıcı bir gün herkes için iyi bir gün, bu yüzden şikayet etmemeliyim.

Ön kapı açıldığında ve hepimiz baktığımızda ne yiyeceğimiz konusunda anlaşmaya yakın bile değiliz.

Kylee ve iki yaşındaki oğlumuz Ethan'ı içeri girerken gördüğümde kalbim mutluluktan kabarıyor.

"Merhaba!" diyor kocaman bir gülümsemeyle.

Ethan'ın yüzü beni gördüğünde kocaman bir sırıtişla aydınlanıyor. Dizlerimin üzerine çöküyorum, kollarımı açıyorum ve o da ileri atılıyor, bana olabildiğince sıkı sarılırken göğsüme çarpıyor.

Günümü güzelleştiriyor.

Onu kocaman kollarıma alıyorum ve ofise bir sürü kahverengi kâğıt torba taşıyan güzel karımın yanına götürüyorum. Kolumu ona doluyorum ve dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurmak için onu kendime çekiyorum.

Mmmmm. Tanrım, bu kadını seviyorum.

Onu görmek ve koklamak bile günümü aydınlatmaya yetiyor. Hala Kylee'ıma doyamıyorum.

"Bu öğle yemeği mi?" Colin çantaları görünce sorar.

"Evet, öyle!" Kylee çantayı havaya kaldırırken şöyle der kocaman bir sırıtış. "Çocuklarım aç mı? Cliffside Tavern'den yemek getirdim!"

Ben gülüp onu tekrar öperken Colin ve Julian homurdanıyor.

"İyi değil mi?" diye soruyor, gülümsemesi kayboluyor.

"Mükemmel," diyorum poşetleri alıp onun yumuşak dudaklarını bir kez daha tadarken. Yan ürünleri sırtarak masaya fırlatıyorum. "Yiğin bakalım, sizi çakallar."

Colin ve Julian denizaltılarını çıkardıklarında pizza ve hamburgerleri unuturlar. Hiçbir şikâyetleri olmadan aç bir şekilde dalarlar. Bu denizaltılar gerçekten en iyisi.

Köşedeki masaya kurulduk, sadece üçümüz biraz aile zamanı geçirdik. Colin Charlie'yi yürüyüşe çıkarıyor ve Julian da sevgilisi Abby'yi ziyaret etmek ve bize tatlı almak için fırına gidiyor.

Harika küçük aileme bakarken çok mutluyum ve minnettarlıkla doluyum. Ethan küçücük ağzını kocaman denizaltının etrafına sığdırmaya çalışıyor ve ben ve Kylee onun muhteşem başarısızlığını izlerken gülümsüyoruz.

İkisine de bayılıyorum. Kylee'nin hayatımda olması benim için bir nimetti. Onsuz ne yapardım bilmiyorum.

Gözlerimi yakalıyor ve gülümsüyor.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum.

"Ne için?"

Benim için ne ifade ettiğini ona nasıl anlatabilirim? Hayatımda olduğu için ona ne kadar minnettar olduğumu nasıl anlatabilirim? Onu ne kadar çok sevdiğimi?

"Her şey için."

Elimi tutuyor ve bilerek gülümsüyor.

Açıklamama gerek yok. O zaten biliyor. Ruh eşleri böyledir. Sadece biliriz. "Seni seviyorum," diye fısıldıyorum.

Bana sıcak bir gülümsemeyle karşılık verirken kalbim acıyor. "Ben de seni seviyorum."

"Ve bu denizaltıyı seviyorum!" Ethan gözlerinde kalplerle ona bakarken şöyle diyor.

İkimiz de kahkahalara boğulduk, birlikte unutulmaz bir an daha yaşadığımız için mutluyduk.

Sonsöz

Kylee

Yirmi yıl sonra.

"C Haydi Jackie," diye fısıldıyorum dişlerimi sıkarak, en küçük kızımın havada uçuşunu izlerken.

Şimdiye kadar kusursuzdu. Öldürüyor.

"Evet!" Aiden çifte kargısını çivilediğinde bağırıyor.

İzlerken elimi o kadar sıkı kavırıyor ki, rutininin sonunda parmaklarımda birkaç kırık olabilir. Şu anda acıya odaklanamıyorum bile. Tamamen ona odaklanmış durumdayım.

Berlin Olimpiyatları'ndayız, kızımızın kadınlar trampolinde altın madalya için yarışmasını izliyoruz.

bireysel final.

Onunla çok gurur duyuyorum.

Üç oğlum olduktan sonra, sonunda bir kızım oldu.

Ve yürümeyi öğrendiğinden beri bir jimnastik yıldızı.

Jackie her zaman stüdyomun etrafında dolaşırdı ve altı yaşında olmasına rağmen yaşıtlarından daha iyiydi.

Bu işte doğuştan yetenekliydi.

Sadece doğuştan yetenekli olmakla kalmıyor, aynı zamanda benden çok daha kararlı ve azimliydi. Şampiyon olmak istiyordu ve benden yardım istedi.

O zamandan beri onunla çalışıyorum ve her şey bu ana kadar geldi.

Zar zor izleyebiliyorum ama aynı zamanda gözlerimi ondan alamıyorum.

Kusursuz rutinini tamamlıyor ve tüm salon "USA! USA!" tezahüratları ve sloganlarıyla inliyor. USA!"

Aiden ve ben ayağa fırlıyoruz ve yüzünde büyük bir zafer gülümsemesiyle bize el sallarken olabildiğince yüksek sesle tezahürat yapıyoruz. Üç erkek kardeşi de yanımda, Amerikan bayraklarını sallayarak bağırıyorlar.

Az önce kendine altın madalya kazandırdı.

Biliyorum. Kimsenin bu destansı rutini geçmesine imkan yok.

Yürüyüp koçuna sarılıyor ve skorlar açıklanırken benchte oturuyor.

Aiden ve ben beklerken zar zor nefes alabiliyoruz.

Sona kalan oydu ve Kanada'dan şu anki liderin 56.480 gibi yüksek bir puanı var. Bu neredeyse rakipsiz bir skor. Son Olimpiyatların galibi 56.041 ile altın madalya kazanmıştı.

Ethan elini omzuma koyarken, "O bunu halleder," diyor. "Merak etme anne. Onu iyi eğitmişsin."

Büyük oğluma sevgi dolu bir gülümseme veriyorum ve sonra karnım düğüm düğüm Jackie'ye dönüyorum.

"56.671," diyor spiker hoparlörlerden. Mutluluktan kükrüyoruz; zıplıyor, sarılıyor ve ağlıyoruz, çünkü oradaki tüm Amerikalılar çılgına dönmüş durumda.

Aiden ve ben birbirimize sarılırken inanamayarak, "O yaptı," diyorum. "Gerçekten yaptı."

Benden uzaklaşıyor ve yüzünde sıcak bir gülümsemeyle gözlerimin içine bakıyor. "İkiniz de başardınız," diyor sulu gözlerle. "Harika bir anne olduğun için altın madalya aldın."

Yüzümü onun büyük, sıcak göğsüne gömüp kaslı kollarını bana dolamasına izin verirken gözlerimden yaşlar akıyor.

Bu adamı seviyorum.

Onu hak etmek için ne yaptım ya da onu bulduğum için nasıl bu kadar şanslıyım bilmiyorum ama bulduğum için çok mutluyum.

O yanımdayken hayatta altın madalya almışım gibi hissediyorum.

Son!

İtfaiye şefi Graham West bir sonraki Greene Mountain Boys kitabında geri dönecek,

Dağlarda Çarpışmak

Çok Yakında!

More Mountain Men!

[Dağlarda Kayıp Dağlarda](#)

[Arzu Dağlarda Tutku](#)

[Dağlarda Bulunan Dağlarda](#)

[Huysuz](#)

[Dağlarda Özlem Dağlarda](#)

[Saklanmak Dağlarda Düşmek](#)

[Dağ Adamı Tespit Edildi](#)

[Dağ Adamı Kurtarıldı Dağ](#)

[Adamı Kaçırıldı](#)

[Dağ Adamım İlham Perisi](#)

[Dağ Adamı Kutu Seti](#)

Hepsi Kindle Unlimited'ta!

More by Olivia T. Turner

All in Kindle Unlimited!

First Everything

Yazan Olivia T.

Turner [Şimdi
okuyun!](#)

Alfa Ele
Geçirilmiş Yazan
Olivia T. Turner
[Hemen Oku!](#)

Sen. Ben. Yatağa. Şimdi.

Yazan: Olivia T.
Turner [Hemen
okuyun!](#)

[Koruyucu](#)
[Canavar](#) Yazan
Olivia T. Turner
Hemen Oku!

İlk Öpücükte Aşk

Yazan Olivia T.

Turner [Hemen](#)

[Oku!](#)

Follow Me...

Olivia T. Turner'ın kitaplarının tam listesi şu adreste

bulunabilir: www.OliviaTTurner.com

amazon.com/author/oliviattturner

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.